

Књига пророка Језекиља

Јављање славе Божије над Херувивима.

¹ Године тридесете, месеца четвртог, петог дана, кад бејах међу робљем на реци Хевару, отворише се небеса, и видех утваре Божје.

² Петог дана тог месеца, пете године од како се зароби цар Јоахин,

³ дође реч Господња Језекиљу сину Вузијевом, свештенику, у земљи халдејској на реци Хевару, и онде дође рука Господња нада њ.

⁴ И видех, и гле, силан ветар долажаше од севера, и велик облак и огањ који се разгореваше, и око њега светлост, а исред огња као јака светлост;

⁵ исред њега још као четири животиње, које на очи беху налик на човека;

⁶ и у сваке беху четири лица, и четири крила у сваке;

⁷ и ноге им беху праве, а у стопалу беху им ноге као у телета; и севаху као углађена бронза.

⁸ И руке им беху човечје под крилима над четири стране, и лица им и крила беху на четири стране.

⁹ Састављена им беху крила једно с другим; и не окретаху се идући, него свака иђаше на према се.

¹⁰ И лице беше у све четири лице човечје и лице лавово с десне стране, а с леве стране лице волујско и лице орлово у све четири.

11 И лица им и крила беху раздељена озго; у сваке се два крила састављаху једно с другим, а два покриваху им тело.

12 И свака иђаше право на према се; иђаху куда дух иђаше, и не окретаху се идући.

13 И на очи беху те животиње као живо угљевље, гораху на очи као свеће; тај огањ пролажаше између животиња и светљаше се, и из огња излажаше муња.

14 И животиње трцаху и враћаху се као муња.

15 И кад гледах животиње, где, точак један беше на земљи уза сваку животињу према четири лица њихова.

16 Обличјем и направом беху точкови као боје хрисолитове, и сва четири беху једнака, и обличјем и направом беху као да је један точак у другом.

17 Кад иђаху, иђаху сва четири сваки на своју страну, и идући не скретаху.

18 И наплати им беху високи страхота; и беху наплати пуни очију унаоколо у сва четири.

19 И кад иђаху животиње, иђаху и точкови уз њих; и кад се животиње подизаху од земље, подизаху се и точкови.

20 Куда дух иђаше, онамо иђаху, и подизаху се точкови према њима, јер дух животињски беше у точковима.

21 Кад оне иђаху, иђаху и они; и кад оне стајаху, стајаху и они; и кад се оне подизаху од земље, подизаху се и точкови према њима, јер дух животињски беше у точковима.

22 А над главама животињама беше као небо, по виђењу као кристал, страшно, разастрто озго, над главама њиховим.

23 А под тим небом беху им крила пружена, једно према другом, а два крила свакој покриваху тело.

24 И чух хуку крила њихових кад иђаху као да беше хука велике воде, као глас Свемогућег и као граја у логору; и кад стајаху, спуштаху крила.

25 И кад ставши спуштаху крила, чујаше се глас озго из неба, које беше над главама њиховим.

26 И озго на оном небу што им беше над главама, беше као престо, по виђењу као камен сафир, и на престолу беше по обличју као човек.

27 И видех као јаку светлост, и у њој унутра као огањ наоколо, од бедара горе, а од бедара доле видех као огањ и светлост око њега.

28 Као дуга у облаку кад је киша, таква на очи беше светлост унаоколо.

То беше виђење славе Божје на очима; и кад видех, падох на лице своје, и чух глас Некога који говораше.

2

Одашиљање Језекиља за пророка.

1 И рече ми: Сине човечји, устани на ноге да говорим с тобом.

2 И уђе у ме дух кад ми проговори, и постави ме на ноге, и слушах Оног који ми говораше.

3 И рече ми: Сине човечји, ја те шаљем к синовима Израиљевим, к народима одметничким, који се одметнуше мене; они и оци њихови бише ми неверни до овог дана.

4 К синовима тврдог образа и упорног срца шаљем те ја, па им реци: Тако вели Господ;

5 и послушали или не послушали, јер су дом одметнички, нека знају да је пророк био међу њима.

6 И ти, сине човечји, не бој их се нити се бој њихових речи, што су ти упорни и као трње и

живиш међу скорпијама; не бој се њихових речи и не плаши се од њих што су дом одметнички.

⁷ Него им кажи речи моје, послушали или не послушали, јер су одметници.

⁸ Али ти, сине човечји, слушај шта ћу ти казати, не буди непокоран као тај дом непокорни; отвори уста, и поједи шта ћу ти дати.

⁹ И погледах, а то рука пружена к мени, и гле, у њој савијена књига.

¹⁰ И разви је преда мном, и беше исписана изнутра и споља, и беше у њој написан плач и нарицање и јаох.

3

Бог даје пророку да поједе једну књигу. Језекиљ уклоњен, постављен за стражара дому Израилљевом, и поново види славу Божију.

¹ И рече ми: Сине човечји, поједи шта је пред тобом, поједи ову књигу, па иди, говори дому Израилљевом.

² И отворих уста, и заложи ме оном књигом.

³ И рече ми: Сине човечји, нахрани трбух свој и црева своја напуни овом књигом коју ти дајем. И поједох је, и беше ми у устима слатка као мед.

⁴ Затим рече ми: Сине човечји, иди к дому Израилљевом, и говори и моје речи.

⁵ Јер се не шаљеш к народу непознатог језика и неразумљивог говора, него к дому Израилљевом;

⁶ не к многим народима непознатог језика и неразумљивог говора којима речи не би разумео; к њима да те пошаљем, послушали би те.

⁷ Али дом Израилљев неће те послушати, јер неће мене да послушају; јер је сав дом Израилљев тврдог образа и упорног срца.

⁸ Ево дадох теби образ тврд према њиховом образу и чело тврдо према њиховом челу.

⁹ Као камен дијамант, тврђе од стене дадох ти чело; не бој их се, нити се плаши од њих, зато што су дом одметнички.

¹⁰ Потом рече ми: Сине човечји, све речи моје што ћу ти говорити примај у срце своје и слушај ушима својим.

¹¹ И к робљу, к синовима народа свог, и говори им и реци им: Тако вели Господ Господ; послушали или не послушали.

¹² Тада подиже ме дух, и чух за собом глас где се силно разлеже: Благословена слава Господња с места Његовог;

¹³ и лупу крила оних животиња која удараху једно у друго и праску точкова према њима, глас који се силно разлегаше.

¹⁴ И дух ме подиже и однесе и иђах жалостан од срдње у духу свом; али рука Господња силна беше нада мнош.

¹⁵ И дођох к робљу у Телавив, које становаше на реци Хевару, и седох где они сеђаху, и седех онде међу њима чудећи се.

¹⁶ А после седам дана дође ми реч Господња говорећи:

¹⁷ Сине човечји, поставих те стражарем дому Израилевом, да слушаш речи из мојих уста и опомињеш их од мене.

¹⁸ Кад кажем безбожнику: Погинућеш, а ти га не опоменеш и не говориш му да би одвратио безбожника од безбожног пута његовог, да би га сачувао у животу, онај ће безбожник погинути са свог безакоња; али ћу крв његову искати из твојих руку.

¹⁹ А кад ти опоменеш безбожника, а он се не врати од безбожности своје и са злог пута свог, он ће погинути с безакоња свог, а ти ћеш сачувати душу своју.

²⁰ Ако ли се праведник одврати од правде своје, и стане чинити безакоње, и ја му подметнем на шта ће се спотаћи, те погине, а ти га не опомену, он ће погинути са свог греха, и неће се поменути праведна дела његова што је чинио, али ћу крв његову искати из твоје руке.

²¹ Ако ли ти опоменеш праведника да не греши праведник, и он престане грешити, он ће живети, јер прими опомену, а ти ћеш сачувати душу своју.

²² И дође онде нада ме рука Господња, и рече ми: Устани, изиђи у поље, и онде ћу говорити с тобом.

²³ И уставши отидох у поље, а гле, слава Господња стајаше онде као слава коју видех на реци Хевару, и падох на лице своје.

²⁴ И уђе у ме дух, и постави ме на ноге; и проговори са мношвом и рече ми: Иди, затвори се у кућу своју.

²⁵ Јер, сине човечји, ево, метнуће на те узице, и свежаће те њима, и нећеш излазити међу њих.

²⁶ И ја ћу учинити да ти се језик прилепи за грло, те ћеш онемети, и нећеш их карати, јер су дом одметнички.

²⁷ Али кад ти проговорим, отворићу ти уста, и казаћеш им: Овако вели Господ Господ; ко ће слушати, нека слуша, а ко неће слушати, нека не слуша: јер су дом одметнички.

4

Претстављање опсаде Јерусалима.

¹ А ти, сине човечји, узми опеку, и метни је преда се, и изрежи на њој град Јерусалим.

² И постави око њега опсаду, и начини куле према њему, и ископај око њега опкоп, и постави војску око њега, и намести убојне справе око њега.

³ По том узми тавицу гвоздену, и метни је као гвозден зид између себе и града, и окрени лице своје супрот њему, и он ће се опсести, и ти ћеш га опсести. То ће бити знак дому Израилљевом.

⁴ Потом лези на леву страну своју, и метни на њу безакоње дома Израилљевог; колико дана узлежиш на њој толико ћеш носити њихово безакоње.

⁵ А ја ти дајем године безакоња њихова бројем дана, триста и деведесет дана, и толико ћеш носити безакоње дома Израилљевог.

⁶ А кад их навршиш, онда лези на десну страну своју, и носи безакоње дома Јудиног четрдесет дана; по један дан дајем ти за годину.

⁷ И окрени лице своје према опкољеном Јерусалиму загаливши мишицу своју, и пророкуј против њега.

⁸ И ево, везаћу те узицама да се не преврнеш с једне стране на другу докле не навршиш дане опсаде твоје.

⁹ И узми пшенице и јечма и боба и лећа и проса и крупника, и саспи све у један суд, и начини од тога себи хлеба према броју дана у које ћеш лежати на својој страни, три стотине и деведесет дана јешћеш га.

¹⁰ И јела твог што ћеш јести нека буде мером двадесет сикала на дан; на рокове једи га.

¹¹ И воду пиј мером, по шестину ина, пиј на рокове.

¹² А хлеб пресан јечмен једи, испекавши га на калу човечјем на њихове очи.

¹³ И рече Господ: Тако ће јести синови Израилјеви хлеб свој нечист међу народима у које ћу их разагнати.

¹⁴ Тада рекох: Ах Господе Господе, гле, душа се моја није оскврнила, јер од детињства свог до сада нисам јео мрцинога ни шта би зверка раздрла, нити је ушло у уста моја месо нечисто.

¹⁵ А Он ми рече: Види, дајем ти говећу балегу место човечјег кала, да на њој испечеш себи хлеб.

¹⁶ Затим рече ми: Сине човечји, ево ја ћу сломити потпору у хлебу у Јерусалиму, те ће јести хлеб на меру и у бризи, и воду ће пити на меру и у чуду.

¹⁷ Јер ће им нестати хлеба и воде да ће се чудити међу собом и сасушиће се од безакоња свог.

5

Осуда Божија над Јерусалимом.

¹ Потом, сине човечји, узми нож оштар, бритву бријачку узми, и пусти је по глави својој и по бради својој, па узми мерила и подели.

² Трећину сажези огњем усред града, кад се наврше дани опсаде, а другу трећину узми и исеци мачем око њега, а осталу трећину разметни у ветар, и ја ћу извући мач за њима.

³ Али узми мало, и завежи у skut свој.

⁴ И од тога још узми и баци у огањ и сажези огњем; одатле ће изаћи огањ на сав дом Израилјев.

⁵ Овако вели Господ Господ: Ово је Јерусалим који поставих усред народа и опточих га земљама.

⁶ Али промени законе моје на безакоње већма него народи, и уредбе моје већма него земље што су око њега, јер одбацише моје законе, и не ходише по мојим уредбама.

⁷ Зато овако вели Господ Господ: Што постасте гори од народа који су око вас, не ходисте по мојим уредбама и не извршавасте моје законе, па ни по уредбама народа који су око вас не чинисте,

⁸ зато овако вели Господ Господ: Ево и мене на те, и извршићу усред тебе судове на видiku народима;

⁹ и учинићу ти шта још нисам учинио нити ћу више учинити за све гадове твоје.

¹⁰ Зато оци ће јести синове усред тебе, и синови ће јести оце своје, и извршићу на теби судове и расејаћу сав остатак твој у све ветрове.

¹¹ Зато, тако ја жив био, вели Господ Господ, што си оскврнио моју светињу свакојаким нечистотама својим и свакојаким гадовима својим, зато ћу и ја тебе потрти, и неће око моје жалити, нити ћу се смиловати.

¹² Трећина ће твоја помрети од помора, и од глади ће изгинути усред тебе, а друга ће трећина пасти од мача око тебе, а трећину ћу расејати у све ветрове, и извући ћу мач за њима.

¹³ И тако ће се извршити гнев мој и намирићу јарост своју на њима и задовољићу се, и они ће познати да сам ја Господ говорио у ревности својој кад извршим гнев свој на њима.

¹⁴ И учинићу од тебе пустош и руг међу народима који су око тебе пред сваким који пролази.

¹⁵ И бићеш руг и срамота и наук и чудо народима што су око тебе кад извршим судове на теби

гневом, јарошћу и љутим карањем; ја Господ рекох;

¹⁶ кад пустим на вас љуте стреле глади, које ће бити смртне, које ћу пустити да вас затрем, и кад глад навалим на вас и сломим вам потпору у хлебу,

¹⁷ кад пустим на вас глад и љуте звери, које ће ти децу изјести, и кад помор и крв прођу кроза те, и кад пустим мач на те. Ја Господ рекох.

6

Пустошење идолопоклоничке земље.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, окрени лице своје према горама Израиљевим, и пророкуј против њих,

³ и реци: Горе Израиљеве, чујте реч Господа Господа, овако вели Господ Господ горама и хумовима, потоцима и долинама: Ево ме, ја ћу пустити на вас мач и оборићу висине ваше.

⁴ И ваши ће се олтари раскопати, и сунчани ликови ваши изломиће се, и поваљаћу побијене ваше пред гадним боговима вашим.

⁵ И побацаћу мртва тела синова Израиљевих пред гадне богове њихове, и разметнућу кости ваше око олтара ваших.

⁶ Свуда где наставате градови ће се опустошити и висине ће опустети, и олтари ће се ваши раскопати и опустети, и гадни богови ваши изломиће се и неће их више бити, и сунчани ликови ваши исећи ће се, и дела ће се ваша уништити.

⁷ И побијени ће падати усред вас, и познаћете да сам ја Господ.

⁸ Али ћу вас оставити неколико који би утекли од мача међу народима кад се расијете по земљама.

⁹ И који од вас побегну, опоменуће се мене међу народима, где буду у ропству, како ми дотужаше срцем својим курварским које одступи од мене, и очима својим курварским, којима идоше за гадним боговима својим, и сами ће себи бити мрски за зла која чинише у свим градовима својим.

¹⁰ И познаће да сам ја Господ и да нисам говорио узалуд да ћу им учинити то зло.

¹¹ Овако вели Господ Господ: Пљесни рукама и лупи ногом, и реци: Јаох! Ради свих гадних зала дома Израилјевог, јер ће пасти од мача, од глади и од помора.

¹² Ко буде далеко, умреће од помора; а ко буде близу, пашће од мача; а ко остане и буде опкољен, умреће од глади; тако ћу навршити гнев свој на њима.

¹³ И познаћете да сам ја Господ кад буду побијени њихови међу гадним боговима њиховим, око олтара њихових, на сваком високом хуму и на свим врховима горским и под сваким зеленим дрветом и под сваким гранатим храстом, свуда где су кадили угодним мирисима свим гадним боговима својим.

¹⁴ Јер ћу замахнути руком својом на њих, и обратићу земљу њихову у пустош гору од пустиње Дивлате по свим становима њиховим; и познаће да сам ја Господ.

7

Страховита осуда Божија над Израиљем.

¹ Потом дође ми реч Господња говорећи:

² Сине човечји, овако каже Господ Господ за земљу Израилеву: Крај, дође крај на четири стране земљи.

³ Дође ти крај, и пустићу гнев свој на те, и судићу ти по путевима твојим и обратићу на те све гадове твоје.

⁴ И око моје неће те пожалити, нити ћу се смиловати, него ћу путеве твоје обратити на те, и гадови ће твоји бити усред тебе, и познаћете да сам ја Господ.

⁵ Овако вели Господ Господ: Зло, једно зло, ево иде.

⁶ Крај дође, крај дође, уста на те, ево дође.

⁷ Дође јутро теби, становниче земаљски, дође време, приближи се дан, кад ће бити полом, а не јека горска.

⁸ Сада ћу одмах излити јарост своју на те, и навршићу гнев свој на теби, и судићу ти по твојим путевима, и обратићу на те све гадове твоје.

⁹ Неће жалити око моје, нити ћу се смиловати, даћу ти по путевима твојим, и гадови ће твоји бити усред тебе, и познаћете да сам ја Господ, који бије.

¹⁰ Ево дана, ево дође, јутро наста, процвате прут, поноситост напупи.

¹¹ Насиље нарасте прут безакоња, нико неће остати од њих ни од мноштва њиховог ни од буке њихове, нити ће бити нарицања за њима.

¹² Дође време, приспе дан; ко купује нека се не радује, и ко продаје нека не жали, јер ће доћи гнев на све људство њихово.

¹³ Јер ко продаје, неће опет доћи до оног што прода, ако и остане жив; јер утвара за све мноштво њихово неће се вратити натраг, и нико се неће окрепити безакоњем својим да сачува живот свој.

14 Затрубише у трубе, и спремише све; али нема никога да изађе у бој, јер се гнев мој распалио на све људство њихово.

15 Напољу мач, а унутра помор и глад; ко буде у пољу, погинуће од мача; а ко буде у граду, њега ће глад и помор прождрети.

16 А који их утеку, избавиће се и биће по горама као голубови из долина, сви ће уздисати, сваки за своје безакоње.

17 Све ће руке клонути и сва ће колена постати као вода.

18 И припасаће око себе кострет, и дрхат ће их попасти, и на сваком ће лицу бити стид, и све ће им главе бити ћелаве.

19 Сребро ће своје побацати по улицама, и злато ће њихово бити као нечистота; сребро њихово и злато њихово неће их моћи избавити у дан гнева Господњег; неће наситити душе своје нити ће напунити трбуха свог, јер им је безакоње њихово спотицање.

20 Јер славни накит свој обратише на охолост, и начинише од њега ликове гадова својих, гнусобе своје; зато учиних да им је нечистота.

21 И даћу га у руке иностранцима да га разграбе, и безбожницима на земљи да је плен, и оскврниће га.

22 И одвратићу лице своје од њих, и оскврниће светињу моју, и ући ће у њу лупежи и оскврниће је.

23 Начини вериге, јер је земља пуна крвног суда, и град је пун насиља.

24 Зато ћу довести најгоре између народа да наследе куће њихове, и укинућу охолост силних, и света места њихова оскврниће се.

25 Иде погибао; они ће тражити мира, али га неће бити.

²⁶ Невоља за невољом долазиће, и глас за гласом стизаће; и они ће тражити утвару од пророка; закона ће нестати у свештеника и савета у стараца.

²⁷ Цар ће тужити, и кнезови ће се обући у жалост, и руке народу земаљском дрхтаће; учинићу им по путевима њиховим и судићу им према судовима њиховим; и познаће да сам ја Господ.

8

Пророк однет у Јерусалим гледа гадну службу идолима у храму.

¹ А шесте године, шестог месеца, дана петог, кад сеђах у својој кући и старешине Јудине сеђаху преда мношвом, паде онде на ме рука Господа Господа.

² И видех, а то облик на очи као огањ, од бедара Му доле беше огањ, а од бедара горе беше као светлост, као јака светлост.

³ И пружи као руку, и ухвати ме за косу на глави, и подиже ме дух међу небо и земљу, и однесе ме у Јерусалим у утвари Божјој на врата унутрашња која гледају на север, где стајаше идол од ревности, који дражи на ревност.

⁴ И гле, онде беше слава Бога Израилјевог на очи као она што је видех у пољу.

⁵ И рече ми: Сине човечји, подигни очи своје к северу. И подигох очи своје к северу, и гле, са севера на вратима олтарским беше онај идол од ревности на уласку.

⁶ Потом ми рече: Сине човечји, видиш ли шта ти раде? Велике гадове које ту чини дом Израилјев

да отидем далеко од светиње своје? Али ћеш још видети већих гадова.

⁷ И одведе ме на врата од трема, и погледах, а то једна рупа у зиду.

⁸ А Он ми рече: Сине човечји, прокопај овај зид. И прокопах зид, а то једна врата.

⁹ Тада ми рече: Уђи и види опаке гадове које чине ту.

¹⁰ И ушавши видех, и гле, свакојаке животиње што гамижу и свакојаки гадни скотови, и сви гадни богови дома Израилјевог беху написани по зиду свуда унаоколо.

¹¹ И пред њима стајаше седамдесет људи између старешина дома Израилјевог с Јазанијом, сином Сафановим, који стајаше међу њима, сваки с кадионицом својом у руци, и подизаше се густ облак од када.

¹² Тада ми рече: Видиш ли, сине човечји, шта чине старешине дома Израилјевог у мраку свак у својој писаној клети? Јер говоре: Не види нас Господ, оставио је Господ ову земљу.

¹³ Потом ми рече: Још ћеш видети већих гадова које они чине.

¹⁴ И одведе ме на врата дома Господњег која су са севера; и гле, жене сеђаху и плакаху за Тамузом.

¹⁵ И рече ми: Јеси ли видео, сине човечји? Још ћеш видети већих гадова од тих.

¹⁶ И одведе ме у трем унутрашњи дома Господњег; и гле, на уласку у цркву Господњу између трема и олтара беше око двадесет и пет људи окренутих леђима к цркви Господњој, лицем к истоку, и клањаху се сунцу према истоку.

¹⁷ Тада ми рече: Јеси ли видео, сине човечји? Мало ли је дому Јудином што чине те гадове које

чине овде? Него још напунише земљу насиља и окренуше се да ме драже; и ето држе грану пред носом својим.

¹⁸ Зато ћу и ја учинити у гневу, неће жалити око моје, нити ћу се смиловати, и кад стану викати гласно у моје уши, нећу их услишити.

9

Велика пропаст Јерусалима, поштеда побожних.

¹ Потом повика гласно, те чух, и рече: Приступите који сте послани на град сваки с оружјем својим смртним у руци.

² И гле, шест људи дође до високих врата, која гледају на север, сваки са својим оружјем смртним у руци, и међу њима беше један човек обучен у платно с оправом писарском уз бедрицу; и дошавши стадоше код олтара бронзаног.

³ А слава Бога Израилјевог подиже се с херувима, на којима беше, на праг од дома, и викну човека обученог у платно који имаше уз бедрицу оправу писарску.

⁴ И рече му Господ: Прођи посред града, посред Јерусалима, и забележи белегом чела оним људима који уздишу и који ридају ради свих гадова што се чине усред њега.

⁵ А другима рече и чух: Прођите за њим по граду, и побијте, нека не жали око ваше нити се смилујте;

⁶ старце и младиће, и девојке и децу и жене побијте да се истребе; али на коме год буде знак, к њему не приступајте; и почните од моје светиње. И почеше од моје светиње. И почеше од старешина што беху пред домом.

⁷ И рече им: Оскврни́те дом, и напуните тремове побијених; идите. И изашавши стадоше убијати.

⁸ А кад убијаху и ја остах, падох на лице своје и повиках и рекох: Јаох Господе Господе, еда ли ћеш затрти сав остатак Израилљев изливши гнев свој на Јерусалим?

⁹ А Он ми рече: Безакоње дома Израилљевог и Јудиног превелико је, и пуна је земља крви, и град је пун опачине; јер рекоше: Господ је оставио земљу, и Господ не види.

¹⁰ Зато ни моје око неће жалити, нити ћу се смилovati; пут њихов обратићу на главу њихову.

¹¹ И гле, човек обучени у платно, коме уз бедрицу беше оправа писарска, јави говорећи: Учинио сам како си ми заповедио.

10

Слава Божија на херувимима.

¹ Потом видех, и гле, на небу које беше над главама херувимима показа се над њима као камен сафир на очи као престо.

² И проговори човеку обученом у платно, и рече: Уђи међу точкове под херувимима, и узми пуне прегршти жеравице између херувима и разаспи на град.

И уђе на моје очи.

³ А херувими стајаху с десне стране дома кад уђе човек, и облак напуни унутрашњи трем.

⁴ И слава Господња подиже се с херувима на праг од дома, и напуни се дом облака, а трем се напуни светлости славе Господње.

⁵ И лупа крила у херувима чујаше се до спољашњег трема као глас Бога Свемогућег кад говори.

⁶ И кад заповеди човеку обученом у платно говорећи: Узми огња између точкова између херувима; он уђе и стаде код точкова.

⁷ И један херувим пружи руку своју између херувима к огњу који беше међу херувимима, и узе и метну у прегршти обученом у платно и он прими и изиђе.

⁸ А виђаше се у херувима као рука човечија под крилима.

⁹ И видех, и гле, четири точка код херувима, по један точак код једног херувима, и точкови беху на очи као камен хрисолит.

¹⁰ И на очи беху сва четири точка једнака, и као да је точак у точку.

¹¹ Кад иђаху, иђаху сва четири, сваки на своју страну, и идући не скретаху, него куда гледаше глава онамо иђаху и идући не скретаху.

¹² А све им тело и леђа и руке и крила и точкови, сва четири точка њихова, беху пуна очију свуда унаоколо.

¹³ А точкови се зваху како чух: кола.

¹⁴ А четири лица имаше свака животиња: једно лице херувимско, друго лице човечије и треће лице лавово и четврто лице орлово.

¹⁵ И подигоше се херувими у вис; то беху исте животиње које видех на реци Хевару.

¹⁶ А кад иђаху херувими, иђаху и точкови уз њих, и кад херувими махашу крилима својим да се подигну од земље, точкови се не одмицаху од њих.

¹⁷ Кад се они устављаху, устављаху се и точкови; а кад се они подизаху, подизаху се и точкови; јер беше дух животињски у њима.

¹⁸ И слава Господња отиде изнад прага од дома, и стаде над херувиме.

19 И херувими махнувши крилима подигоше се од земље преда мною полазећи, и точкови према њима; и стадоше на источним вратима дома Господњег, и слава Бога Израилјевог беше озго над њима.

20 То беху исте животиње које видех под Богом Израилевим на реци Хевару, и познах да су херувими.

21 Свака имаше четири лица и четири крила, и као рука човечија беше им под крилима.

22 И лица им беху иста која видех на реци Хевару; обличја беху иста, исти беху; сваки иђаше право на према се.

11

Поглавари Јудини кажњени, робље утешено.

1 Тада ме подиже дух, и однесе ме на источна врата дома Господњег, која гледају на исток, и гле, на вратима беше двадесет и пет људи, и међу њима видех Језанију, сина Азуровог и Фелатију сина Венајиного, поглаваре народне.

2 И рече ми: Сине човечји, ови људи смишљају безакоње, и зло саветују у том граду,

3 говорећи: Није близу; да градимо куће; овај је град лонац а ми месо.

4 Зато пророкуј против њих, пророкуј, сине човечји.

5 И паде на ме дух Господњи и рече ми: Реци: Овако вели Господ: Доме Израилев, тако говорите, и знам мисли срца вашег.

6 Многе побисте у том граду, и напунисте улице њихове побијених.

7 Зато овако вели Господ Господ: Које побисте и побацасте усред њега, они су месо, а он је лонац, а вас ћу извести из њега.

⁸ Бојите се мача; мач ћу пустити на вас, говори Господ Господ.

⁹ И извешћу вас из њега, и даћу вас у руке туђинцима, и извршићу на вама судове.

¹⁰ Од мача ћете пасти, на међи Израилјевој судићу вам, и познаћете да сам ја Господ.

¹¹ Овај град неће вам бити лонац нити ћете ви бити у њему месо; на међи Израилјевој судићу вам.

¹² И познаћете да сам ја Господ, јер по уредбама мојим не ходисте нити законе моје извршавасте, него чинисте по законима тих народа што су око вас.

¹³ А кад пророковах, умре Фелатија син Венајин; тада падох на лице своје и повиках гласно и рекох: Јаох Господе Господе! Хоћеш ли да истребиш остатак Израилљев?

¹⁴ А глас Господњи дође ми говорећи:

¹⁵ Сине човечји, браћа су твоја, браћа твоја, родбина твоја и дом Израилљев васколики, којима говорише Јерусалимљани: Идите далеко од Господа, нама је дата земља у наследство.

¹⁶ Зато реци: Овако вели Господ Господ: Ако их и одагнах далеко међу народе, ако их и расејах по земљама, опет ћу им бити светиња за мало у земљама у које отидоше.

¹⁷ Зато реци: Овако вели Господ Господ: Сабраћу вас из народа и покупићу вас из земаља у које се расејасте, и даћу вам земљу Израилјеву.

¹⁸ И кад дођу у њу, избациће из ње све гадове њене и све гнусобе њене.

¹⁹ И даћу им једно срце, и нов дух метнућу у њих, и извадићу из тела њиховог камено срце и даћу им срце месно,

²⁰ да би ходили по мојим уредбама и држали моје законе и извршавали их; и биће ми народ, и ја ћу им бити Бог.

²¹ А којима срце иде по жељи гнусоба њихових и гадова њихових, њихов ћу пут обратити на њихову главу, говори Господ Господ.

²² Потом махнуше херувими крилима својим, и точкови отидоше према њима, и слава Бога Израилјевог беше озго над њима.

²³ И подиже се слава Господња исред града, и стаде на гори која је с истока граду.

²⁴ А мене дух подиже и однесе у утвари духом Божјим у Халдејску к робљу: и утвара коју видех отиде од мене.

²⁵ И казах робљу све речи Господње што ми показа.

12

Одвођење цара и народа означено у слици и објављено брзо испуњење овог пророчанства.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, усред дома одметничког седиш, који има очи да види и не види, има уши да чује и не чује; јер су дом одметнички.

³ Зато ти, сине човечји, спреми шта треба за сеобу, и сели се обдан на њихове очи; и исели се из свог места на друго место на њихове очи, не би ли видели, јер су дом одметнички.

⁴ И изнеси ствари своје као кад се ко сели обдан на њихове очи, а сам изиђи увече на њихове очи као они који се селе.

⁵ На њихове очи прокопај зид и изнеси своје ствари.

⁶ На њихове очи дигни на рамена и изнеси по мраку, лице своје покриј да не видиш земље, јер те дадох да будеш знак у дому Израиљевом.

⁷ И учиних тако како ми се заповеди; ствари своје изнесох обдан као кад се сели; а увече прокопах зид руком; и по мраку изнесох на раменима носећи на њихове очи.

⁸ А у јутру дође ми реч Господња говорећи:

⁹ Сине човечји, рече ли ти дом Израиљев, дом одметнички: Шта радиш?

¹⁰ Реци им: Овако вели Господ Господ: Ово је време за кнеза, који је у Јерусалиму, и за сав дом Израиљев што је онде.

¹¹ Реци: Ја сам вам знак, како ја учиних тако ће им бити; преселиће се и отићи у ропство.

¹² И кнез који је међу њима носећи на раменима по мраку ће изаћи; они ће прокопати зид да изнесу, он ће покрити лице своје да не види земље очима.

¹³ Али ћу му разапети мрежу своју и ухватиће се у замку моју, и одвешћу га у Вавилон, у земљу халдејску, али је неће видети, а онде ће умрети.

¹⁴ И све који су око њега, помоћнике његове, и сву војску његову, расејаћу у све ветрове, и извући ћу мач за њима.

¹⁵ И познаће да сам ја Господ, кад их расејем по народима, и разаспем по земљама.

¹⁶ А оставићу их неколико људи који ће остати од мача и од глади и од помора да приповедају све гадове своје међу народима у које отиду; и познаће да сам ја Господ.

¹⁷ Опет ми дође реч Господња говорећи:

¹⁸ Сине човечји, хлеб свој једи презајући и воду своју пиј дрхћући и бринући се.

19 И реци народу земаљском: Овако вели Господ Господ за становнике јерусалимске, за земљу Израилјеву: хлеб ће свој јести у бризи и воду ће своју пити препадајући се, јер ће земља опустети и остати без свега што је у њој за безакоње свих који живе у њој.

20 И градови у којима живе опустеће, и земља ће бити пуста, и познаћете да сам ја Господ.

21 Опет ми дође реч Господња говорећи:

22 Сине човечји, каква је то прича у вас о земљи Израилјевој што говорите: Протежу се дани, и од утваре неће бити ништа?

23 Зато им реци: Овако вели Господ Господ: Укинућу ту причу и нећу је више говорити у Израилју; него им реци: Близу су дани и реч сваке утваре.

24 Јер неће више бити у дому Израилјевом залудне утваре ни гатања којим се ласка.

25 Јер ћу ја, Господ, говорити и шта кажем збиће се; неће се више одгађати, него за нашег времена, доме одметнички, рећи ћу реч и извршићу је, говори Господ Господ.

26 Опет ми дође реч Господња говорећи:

27 Сине човечји, гле, дом Израилјев говори: Утвара коју тај види, до ње има много времена, и за далеко време тај пророкује.

28 Зато им реци: Овако вели Господ Господ: Неће се више одгађати ни једна моја реч; реч коју кажем збиће се, говори Господ Господ.

13

Пророковање против лажних пророка и пророчица.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, пророкуј против пророка Израилљевих који пророкују, и реци тим који пророкују из свог срца: Чујте реч Господњу.

³ Овако говори Господ Господ: Тешко лудим пророцима који иду за својим духом, а ништа нису видели.

⁴ Пророци су твоји, Израилљу, као лисице по пустињама.

⁵ Не излазите на проломе и не ограђујете дом Израилљев да би се одржао у боју у дан Господњи.

⁶ Виде таштину и гатање лажно, па говоре: Господ каже, а Господ их није послао, и дају наду да ће се реч испунити.

⁷ Не виђате ли ташту утвару и не говорите ли лажно гатање? А опет кажете: Господ рече; а ја не рекох.

⁸ Зато овако вели Господ Господ: Зато што говорите таштину и видите лаж, за то ево мене на вас, говори Господ Господ.

⁹ И рука ће моја бити против пророка који виде таштину и гатају лаж; неће их бити у збору народа мог, и у препису дома Израилјевог неће бити записани, нити ће доћи у земљу Израилљеву; и познаћете да сам ја Господ Господ.

¹⁰ Зато, зато што преластише народ мој говорећи: Мир је, а мира не беше; и један озида зид, а други га намазаше кречем неваљалим;

¹¹ реци оним што мажу неваљалим кречем да ће пасти; доћи ће силан дажд, и ви, камење великог града, пашћете и олуја ће развалити.

¹² И гле, кад падне зид, неће ли вам се рећи: Где је креч којим мазасте?

¹³ Зато овако вели Господ Господ: Развалићу олујом у гневу свом, и силан ће дажд доћи у гневу

мом, и камење великог града у јарости мојој да потре.

14 И развалићу зид који намазасте неваљалим кречем, и оборићу га на земљу да ће му се открити темељ, и пашће, и ви ћете изгинути усред њега, и познаћете да сам ја Господ.

15 И тако ћу навршити гнев свој на зиду и на онима који га мажу кречем неваљалим, и рећи ћу вам: Нема зида, нити оних који га мазаше,

16 пророка Израилевих који пророкују Јерусалиму и виде му утваре за мир, а мира нема, говори Господ Господ.

17 А ти, сине човечји, окрени лице своје према кћерима народа свог, које пророкују из свог срца, и пророкују против њих.

18 И реци: Овако вели Господ Господ: тешко онима које шију узглавља под све лактове и граде покривала на главу сваког раста да ловe душе. Ловите душе мог народа, а своје ли ћете душе сачувати?

19 И скврните ме код народа мог за грст јечма и за залогај хлеба убијајући душе, које не би требало да умру, и чувајући у животу душе које не треба да живе, лажући народу мом, који слуша лаж.

20 Зато овако вели Господ Господ: Ево мене на ваша узглавља, на која ловите душе да вам долећу, и подераћу их испод лаката ваших, и пустићу душе које ловите да вам долећу.

21 И подераћу покривала ваша и избавићу свој народ из ваших руку, и неће више бити у вашим рукама да вам буду лов, и познаћете да сам ја Господ.

22 Јер жалостисте лажју срце праведнику, ког ја не ожалостих, и креписте руке безбожнику да се

не врати са свог злог пута да се сачува у животу.

²³ Зато нећете виђати таштине и нећете више гатати, него ћу избавити народ свој из ваших руку, и познаћете да сам ја Господ.

14

Идолопоклоници не добијају одговор од Господа. Суд Божји над Јерусалимом не може више да отклони ни молба најпобожнијих.

¹ Потом дођоше к мени неки од старешина Израилљевих и седоше преда ме.

² И дође ми реч Господња говорећи:

³ Сине човечји, ови су људи ставили у срца своја гадне богове своје, и метнули су преда се о шта се спотичу на безакоње своје; траже ли ме доиста?

⁴ Зато говори им и реци им: Овако вели Господ Господ: Ко је год од дома Израилљевог ставио у срце своје гадне богове своје и метнуо преда се о шта се спотиче на безакоње своје, па дође к пророку, ја Господ одговориху му кад дође за мноштво гадних богова његових,

⁵ да ухватим дом Израилљев за срце њихово што су се одвратили од мене сви за гадним боговима својим.

⁶ Зато реци дому Израилљевом: Овако вели Господ Господ: Обратите се и одступите од гадних богова својих, одвратите лице своје од свих гадова својих.

⁷ Јер ко би год од дома Израилљевог или од иностранаца који живе у Израилју одступио од мене, и ставио у срце своје гадне богове своје, и метнуо преда се о шта ће се спотицати на безакоње своје, па би дошао к пророку да ме упита

преко њега, њему ћу одговорити ја сам Господ собом.

⁸ И окренућу лице своје према том човеку, и учинићу од њега знак и причу, и истребићу га из народа свог, те ћете познати да сам ја Господ.

⁹ И ако би се пророк преварио, те рекао што, ја Господ преварих оног пророка, и дигнућу руку своју на њ, и истребићу га из народа свог Израилја.

¹⁰ И понеће обојица своје безакоње: како је безакоње оног који пита тако ће бити и пророково безакоње,

¹¹ да више дом Израилјев не одступа од мене и да се више не скврне свакојаким преступима својим, него да ми буду народ, и ја да им будем Бог, говори Господ Господ.

¹² Опет ми дође реч Господња говорећи:

¹³ Сине човечји, ако ми која земља згреши учинивши неверу, и ја дигнем руку своју на њу и сломим јој потпору у хлебу, и пустим на њу глад и истребим у њој људе и стоку,

¹⁴ ако би у њој била ова три човека: Ноје, Данило и Јов, они ће правдом својом избавити душе своје, говори Господ Господ.

¹⁵ Ако пустим љуте звери у земљу, те поморе људе, и она опусти да нико не може пролазити од зверја;

¹⁶ ако би у њој била та три човека, тако ја жив био, говори Господ Господ, неће избавити синове ни кћери, него ће се сами избавити, а земља ће опустети.

¹⁷ Или ако мач пустим на ту земљу, и кажем: Мачу, прођи ту земљу, да истребим у њој људе и стоку;

¹⁸ ако би та три човека била у њој, тако ја био жив, говори Господ Господ, неће избавити синове ни кћери, него ће се сами избавити.

¹⁹ Или ако пустим помор на земљу и излијем гнев свој на њу да би крв текла да истребим у њој људе и стоку;

²⁰ ако би Ноје, Данило и Јов били у њој, тако ја жив био, говори Господ Господ, неће избавити сина ни кћери, него ће своје душе избавити правдом својом.

²¹ Јер овако вели Господ Господ: А камо ли кад пустим четири љута зла своја, мач и глад и зле звери и помор на Јерусалим, да истребим у њему људе и стоку.

²² И опет, гле, неколико ће их остати у њему који ће се избавити, синови или кћери, они ће изаћи к вама, и видећете пут њихов и дела њихова, и утешићете се за зло које ћу пустити на Јерусалим, за све што ћу пустити на њ.

²³ И они ће вас утешити кад видите пут њихов и дела њихова; и познаћете да нисам без узрока учинио шта сам год учинио у њему, говори Господ Господ.

15

Некорисно дрво од лозе.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, шта је дрво од лозе винове према сваком другом дрвету, или лоза винова према дрвећу у шуми?

³ Узима ли се од ње дрво да се начини шта? Узима ли се од ње клин да се обеси о њему какав суд?

⁴ Гле, меће се у огањ да изгори; кад јој оба краја сажеже огањ, и средина јој изгори, хоће ли још бити за шта?

⁵ Гле, док беше цела, не могаше се ништа од ње начинити, а камо ли ће бити за шта кад је огањ прождре и изгоре.

⁶ Зато овако вели Господ Господ: Какво је међу дрветима шумским дрво од винове лозе, које дадох огњу да га једе, тако ћу учинити становнике јерусалимске.

⁷ Јер ћу им на супрот окренути лице своје; кад изиђу из једног огња, други ће их огањ прождрети, и познаћете да сам ја Господ, кад окренем лице своје на супрот њима.

⁸ И обратићу земљу у пустињу, јер учинише неверу, говори Господ Господ.

16

Јерусалимско неверство, казна и опроштај. (Језекиљ 23)

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, покажи Јерусалиму гадове његове,

³ и реци: Овако вели Господ Господ Јерусалиму: Постањем и родом ти си из земље хананске; отац ти беше Аморејац а мати Хетејка.

⁴ А о рођењу твом, кад си се родила, није ти пупак одрезан и ниси окупана водом да би била чиста, нити си сољу натрвена ни пеленама повита.

⁵ Око те не пожали да ти учини шта од тога и да ти се смилује: Него ти би бачена у поље, јер беше мрска душа твоја оног дана кад си се родила.

⁶ И идући мимо тебе и видевши те где се ваљаш у својој крви, рекох ти: Да си жива у својој крви! И опет ти рекох: Да си жива у својој крви!

⁷ И учиних да растеш на хиљаде као трава у пољу; и ти нарасте и поста велика и дође до највеће лепоте; дојке ти напупише, и длаке те пробише; али ти беше гола нага.

⁸ И идући мимо тебе погледах те, и гле, године ти беху године за љубљење; и раширих скут свој на те, и покрих голотињу твоју, и заклех ти се и учиних веру с тобом, говори Господ Господ, и ти поста моја.

⁹ И окупих те водом, и спрах с тебе крв твоју, и помазах те уљем.

¹⁰ И обукох ти везену хаљину, и обух ти цревље од јазавца, и опасих те танким платном и застрех те свилом.

¹¹ И накитих те накитом, и метнух ти наруквице на руке и гривну око врата.

¹² И гривну око чела метнух ти, и обоце у уши, славан венац на главу.

¹³ И ти беше окићена златом и сребром, и одело ти беше од танког платна и од свиле и везено, јеђаше бело брашно и мед и уље, и беше врло лепа, и приспе до царства.

¹⁴ И разиђе се глас о теби по народима ради лепоте твоје, јер беше савршена красотом мојом, коју метнух на те, говори Господ Господ.

¹⁵ Али се ти ослони на лепоту своју, и прокурва се с гласа свог, те си просипала курварство своје свакоме који пролажаше, и бивала си његова.

¹⁶ И узевши од хаљина својих начинила си шарене висине, и курвала си се на њима, како никада није било нити ће бити.

¹⁷ И узевши красни накит свој од мог злата и од мог сребра што ти дадох, начинила си себи мушке ликове, и курвала си се с њима.

¹⁸ И узевши везене хаљине своје заодела си их, и уље моје и кад мој ставила си пред њих.

¹⁹ И хлеб мој, који ти дадох, бело брашно и уље и мед, чим те храњах, поставила си пред њих за мирис угодни. Тако је било, говори Господ Господ.

²⁰ И узимала си синове своје и кћери своје које си родила, и њих си им приносила да се спале. Мало ли беше курварства твог,

²¹ те си и синове моје клала и давала си их да им се поведу кроз огањ?

²² И уза све гадове своје и курварства своја ниси се опомињала дана младости своје кад си била гола и нага и ваљала се у крви својој.

²³ И после све злоће своје, (тешко, тешко теби! Говори Господ Господ,)

²⁴ саградила си себи кућу курварску, и начинила си себи висине на свакој улици,

²⁵ на свакој распутици начинила си себи висину, и нагрдила си своју лепоту, и разметала си ноге своје свакоме који пролажаше, и умножила си курварство своје.

²⁶ Курвала си се са синовима мисирским, суседима својим великог тела, и умножила си курварство своје да би ме разгневила.

²⁷ Зато гле, дигох руку своју на те и умалих оброк твој, и дадох те на вољу ненавидницима твојим, кћерима филистејским, које беше стид од срамотног пута твог.

²⁸ Курвала си се са синовима асирским, јер се не могаше наситити; курвала си се с њима, и опет се ниси наситила.

29 И умножила си курварство своје у земљи хананској све до халдејске, и ни тако се ниси наситила.

30 Како је изнемогло срце твоје, говори Господ Господ, кад чиниш све што чини најгора курва,

31 кад си градила курварску кућу на свакој распутици и чинила висину на свакој улици! А ни као курва ниси, јер ниси марила за плату;

32 него као жена прељубочиница, која место мужа свог прима друге.

33 Свим курвама даје се плата, а ти си давала плату свим милосницама својим и даривала си их да долазе к теби са свих страна да се курвају с тобом.

34 И тако је у тебе наопако према женама у твом курварству: Јер нико не иде за тобом да се курва, и ти дајеш плату, а не даје се теби плата; то је наопако.

35 Зато, курво, чуј реч Господњу.

36 Овако вели Господ Господ: Што се отров твој просу, и што се у курвању твом откривала голотиња твоја твојим милосницима и свим гадним идолима твојим, и за крв синова твојих, које си им дала,

37 зато, ево, ја ћу скупити све милоснике твоје, с којима си се миловала, и све које си љубила, и све на које си мрзела, скупиху их све око тебе, и откриху им голотињу твоју да виде сву голотињу твоју.

38 И судићу ти како се суди онима које чине прељубу и онима које крв проливају, и даћу те на смрт гњеви и ревности.

39 И предаћу те у њихове руке, те ће разорити твоју кућу курварску и раскопати висине твоје, и

свући ће хаљине с тебе, и узеоће ти красни накит и оставиће те голу нагу.

⁴⁰ И доведиће на те људство, те ће те засути камењем, и избошће те мачевима својим.

⁴¹ И попалиће куће твоје огњем, и извршиће на теби суд пред многим женама, и учинићу те ћеш се оканити курвања и нећеш више давати плате.

⁴² И намирићу гнев свој над тобом, и ревност ће се моја уклонити од тебе, и умирићу се, и нећу се више гневити.

⁴³ Зато што се ниси опомињала дана младости своје, него си ме дражила свим тим, зато, ево, и ја ћу обратити пут твој на твоју главу, говори Господ Господ, те нећеш чинити грдила нити каквих гадова својих.

⁴⁴ Гле, ко год говори приче, говориће о теби причу, и рећи ће: Каква мати, таква јој кћи.

⁴⁵ Ти си кћи матере своје, која се одметнула од мужа свог и деце своје, и сестра си сестара својих, које се одметнуше од мужева својих и деце своје, мати вам је Хетејка а отац Аморејац.

⁴⁶ А старија ти је сестра Самарија с кћерима својим, која ти седи с леве стране, а млађа ти је сестра која ти седи с десне стране Содом са кћерима својим.

⁴⁷ А ти ни њиховим путем ниси ходила, нити си чинила по њиховим гадовима, као да ти то беше мало, него си била гора од њих на свим путевима својим.

⁴⁸ Тако ја жив био, говори Господ Господ, сестра твоја Содом и кћери њене нису чиниле како си чинила ти и твоје кћери.

⁴⁹ Ево, ово беше безакоње сестре твоје Содоме: У поносу, у изобиљу хлеба и безбрижном миру

беше она и кћери њене, а не помагаху сиромасу и убогом;

⁵⁰ него се понашаху и чињаху гадове преда мношвом, за то их затрх кад видех.

⁵¹ Самарија није згрешила пола колико ти, јер си починила гадова својих више него оне, те си оправдала сестре своје свим гадовима својим које си учинила.

⁵² И ти дакле, која си судила сестрама својим, носи срамоту своју за грехе своје, којима си постала грђа од њих; оне су праведније од тебе; и ти се дакле стиди и носи срамоту, кад си оправдала сестре своје.

⁵³ Ако доведеш натраг њихово робље, робље содомско и кћери њене, и робље самаријско и кћери њене, доведи и твоје робље из ропства међу њима.

⁵⁴ Да носиш срамоту своју и да се стидиш за све што си чинила, и да им будеш утеха.

⁵⁵ Ако се сестре твоје, Содом и кћери њене поврате као што су биле, и ако се Самарија и кћери њене поврате као што су биле, повратићеш се и ти и кћери твоје као што сте биле.

⁵⁶ Јер уста твоја не помињаше Содом, сестру твоју, у време охолости твоје,

⁵⁷ пре него се откри злоћа твоја као у време срамоте од кћери сирских и од свих што су око њих, кћери филистејских, које те срамоћаху са свих страна.

⁵⁸ Носи неваљалство своје и гадове своје, говори Господ.

⁵⁹ Јер овако вели Господ Господ: Учинићу ти како си ти учинила презревши заклетву и преступивши завет.

⁶⁰ Али ћу се ја опоменути завета свог који сам учинио с тобом у време младости твоје, и утврдићу ти вечан завет.

⁶¹ Тада ћеш се опоменути путева својих и постидећеш се кад примиш сестре своје старије од себе и млађе, које ћу ти дати за кћери, али не по твом завету.

⁶² И ја ћу утврдити завет свој с тобом, и познаћеш да сам ја Господ,

⁶³ да се опоменеш и постидиш и да не отвориш више уста од срамоте, кад ти опростим све што си учинила, говори Господ Господ

17

Загонетка о садашњости и будућности дома Давидовог.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, загонетни загонетку и кажи причу о дому Израилјевом,

³ и реци: Овако вели Господ Господ: Орао велик, великих крила, дугих пера, пун перја, шарен, дође на Ливан и узео врх од кедра,

⁴ одломи врх од младих грана његових, и однесе га у земљу трговачку, у град трговачки метну га.

⁵ И узео семе из оне земље, и метну га на њиву, однесе га где има много воде, и остави га добро.

⁶ И изниче, и поста бусат чокот, низак, коме се лозе пружаху к њему а жиле беху под њим; поста чокот, и пусти гране и изби одводе.

⁷ А беше други орао велик, великих крила и пернат, и гле, тај чокот пусти к њему жиле своје и гране своје пружи к њему да би га заливао из бразда свог сада.

⁸ Посађен беше у доброј земљи код многе воде, да пусти гране и рађа род и буде красна лоза.

⁹ Кажи: Овако вели Господ Господ: Хоће ли напредовати? Неће ли му почупати жиле и род му одломити да се посуши? Све ће му се гране што је пустио посушити, и без велике силе и без многог народа ишчупаће га из корена.

¹⁰ Ето, посађен је, хоће ли напредовати? И неће ли се са свим посушити чим га се дохвати устока? Посушиће се у бразди где је посађен.

¹¹ Потом, дође ми реч Господња говорећи:

¹² Кажи том дому одметничком: Не знате ли шта је ово? Реци: Ево, дође цар вавилонски у Јерусалим, и узео му цара и кнезове, и одведе их са собом у Вавилон.

¹³ И узео једног од царског семена, и учини с њом веру, и закле га, и узео силне у земљи,

¹⁴ да би царство било снижено да се не би подигло, него да би држећи веру с њим стајало.

¹⁵ Али се одметну од њега пославши посланике своје у Мисир да му да коња и много народа. Хоће ли бити срећан? Хоће ли утећи ко тако чини? Ко преступа веру хоће ли утећи?

¹⁶ Тако ја жив био, говори Господ Господ, у месту оног цара који га је зацарио, коме је заклетву презрео и коме је веру преступио, код њега ће у Вавилону умрети.

¹⁷ Нити ће му Фараон с великом војском и многим народом помоћи у рату, кад ископа опкопе и погради куле да погуби многе душе.

¹⁸ Јер презре заклетву преступајући веру; и гле, давши руку чини све то; неће побећи.

¹⁹ Зато овако вели Господ Господ: Тако ја жив био, обратићу му на главу заклетву своју коју

презре и веру своју коју преступи.

²⁰ Јер ћу разапети над њим мрежу своју и ухватиће се у замку моју; и одвешћу га у Вавилон, и онде ћу се судити с њим за безакоње које ми учини.

²¹ И сва бежан његова са свом војском његовом пашће од мача, а који остану распршаће се у све ветрове, и познаћете да сам ја Господ говорио.

²² Овако вели Господ Господ: Али ћу ја узети с врха од тог високог кедра, и посадићу; с врха од младих грана његових одломићу гранчицу, и посадићу на гори високој и уздигнутој.

²³ На високој гори Израилјевој посадићу је, и пустиће гране, и родиће, и постаће красан кедар, и под њим ће наставати свакојаке птице, у хладу грана његових наставаће.

²⁴ И сва ће дрвета пољска познати да ја Господ снизих високо дрво и узвисих ниско дрво, посуших зелено дрво и учиних да озелени суво дрво. Ја Господ рекох, и учинићу.

18

Сваки треба да умре само за своје сопствене грехове. Господу је угодно обраћање безбожника.

¹ Опет ми дође реч Господња говорићи:

² Шта хоћете ви који говорите причу о земљи Израилјевој говорићи: Оци једоше кисело грожђе, а синовима трну зуби?

³ Тако ја био жив, говори Господ Господ, нећете више говорити те приче у Израилју.

⁴ Гле, све су душе моје, како душа очева тако и душа синовљева моја је, која душа згреши она ће погинути.

⁵ Јер ако је ко праведан и чини суд и правду,

⁶ на горама не једе и очију својих не подиже ка гадним боговима дома Израилјевог, и не скврни жене ближњег свог и не иде к жени одвојеној ради нечистоте,

⁷ и никоме не чини насиља, залог дужнику свом враћа, ништа не отима, хлеб свој даје гладноме и голога одева,

⁸ не даје на добит и не узима придавка, од неправде устеже руку своју, и право суди између једног човека и другог,

⁹ по уредбама мојим ходи, и држи законе моје творећи истину; тај је праведан, доиста ће живети, говори Господ Господ.

¹⁰ Ако роди сина лупежа, који би крв проливао или би чинио такво шта,

¹¹ а не би чинио све оно, него би јео на горама, и жену ближњег свог скврнио,

¹² сиромашу и убогоне насиље чинио, отимао шта, залог не би враћао, и ка гадним боговима подизао би очи своје чинећи гад,

¹³ давао би на добит, и узимао придавак; хоће ли тај живети? Неће живети; учинио је све те гадове, доиста ће погинути, крв ће његова на њему бити.

¹⁴ Али гле, ако роди сина који би видео све грехе оца свог што чини, и узео би на ум, те не би чинио онако,

¹⁵ не би јео на горама, нити би очију својих подизао ка гадним боговима дома Израилјевог, жене ближњег свог не би скврнио,

¹⁶ и никоме не би чинио насиља, залог не би узимао и не би ништа отимао, давао би хлеб свој гладноме и голог би одевао,

¹⁷ од сиромаша би устезао руку своју, не би узимао добити ни придавка, законе би моје

извршио и по уредбама мојим ходио; тај неће погинути за безакоње оца свог, доиста ће живети.

¹⁸ А отац његов, што је чинио насиље, отимао од брата свог и чинио шта није добро у народу свом, гле, он ће погинути за своје безакоње.

¹⁹ Али говорите: Зашто да не носи син безакоње очево? Јер син чини суд и правду, све уредбе моје држи и извршује; доиста ће живети.

²⁰ Која душа згреши она ће умрети, син неће носити безакоње очево нити ће отац носити безакоње синовљево; на праведнику ће бити правда његова, а на безбожнику ће бити безбожност његова.

²¹ Ако ли би се безбожник обратио од свих греха својих које учини, и држао би све уредбе моје и творио суд и правду, доиста ће живети, неће погинути.

²² Безакоња његова што их је год учинио неће му се више спомињати, у правди својој коју чини живеће.

²³ Еда ли је мени мило да погине безбожник? Говори Господ, а не да се одврати од путева својих и буде жив?

²⁴ Али кад би се праведник одвратио од правде своје и чинио неправду, и радио по свим гадовима које чини безбожник, хоће ли он живети? Праведна дела његова, шта је год чинио, неће се споменути; за безакоње своје које учини за грех свој којим згреши погинуће.

²⁵ Још говорите: Није прав пут Господњи. Чујте, доме Израилев, мој ли пут није прав? Нису ли ваши путеви неправи?

²⁶ Кад се праведник одврати од правде своје и чини зло и умре за то, умреће за зло своје које учини.

27 А кад се безбожник одврати од безбожности своје коју је чинио, и чини суд и правду, он ће сачувати у животу душу своју.

28 Јер узевши на ум врати се од свих безакоња својих која учини; доиста ће живети, и неће погинути.

29 Али дом Израиљев вели: Пут Господњи није прав. Моји ли путеви нису прави? Доче Израиљев, нису ли ваши путеви неправи?

30 Зато, доче Израиљев, судићу вам свакоме по путевима његовим, говори Господ; обратите се и прођите се свих греха својих, и неће вам безакоње бити на спотицање.

31 Одбаците од себе сва безакоња која чинисте, и начинисте себи ново срце и нов дух; и зашто да мрете? Доче Израиљев.

32 Јер ми није мила смрт оног који мре, говори Господ Господ; обратите се дакле и будите живи.

19

Израиљ је ојађена лавица, лоза осушена.

1 А ти наричи за кнезовима Израиљевим;

2 и реци:

Шта беше мати твоја?

Лавица; међу лавовима лежахше,
млад своју међу лавовима храњаше.

3 И отхрани једно младо своје,
и поста лавић,
и научив се ловити ждераше људе.

4 И чуше народи за њ;
ухвати се у јаму њихову,
и одведе га у веригама у земљу мисирску.

- 5 А она кад виде где се надала, али јој нада
пропаде,
узе једно младо своје, и учини од њега
лавића.
- 6 И он идући међу лавовима поста лавић,
и научи се ловити
и ждераше људе.
- 7 И позна дворе њихове,
и пустошаше градове њихове
тако да опусте земља и шта је у њој од рике
његове.
- 8 И усташе на њ народи из околних земаља,
и разапеше му мрежу своју,
и ухвати се у јаму њихову.
- 9 И метнуше га у крлетку у веригама,
и одведоше га цару вавилонском,
и метнуше га у град
да му се више не чује глас по горама
Израиљевим.
- 10 Док беше миран, мати твоја беше као винова
лоза,
посађена крај воде,
родна и граната беше од многе воде.
- 11 И беху на њој јаки прUTOви за палицу
владачку,
и растом својим узвиси се изнад густих грана,
и би наочита висином својом,
мноштвом грана својих.
- 12 Али би ишчупана у гневу
и на земљу бачена,
и устока осуши род њен;
поломише се и посушише се јаки прUTOви њени;
огањ их прождре.
- 13 А сада је посађена у пустињи,
у земљи сувој и безводној.

14 И изађе огањ из прута грана њених
и прождре род њен
да нема на њој прута јаког
за палицу владалачку.

То је нарицање, и биће нарицање.

20

*Израиљева непослушност у прошлости и
садашњости. Суд и обрицање.*

¹ А седме године, петог месеца, дана десетог,
дођоше неки од старешина Израиљевих да
упитају Господа, и седоше преда мнош.

² И дође ми реч Господња говорећи:

³ Сине човечји, кажи старешинама Израиљевим
и реци им: Овако вели Господ Господ: Дођосте ли
да ме питате? Тако ја жив био, нећете ме питати,
говори Господ Господ.

⁴ Хоћеш ли да им судиш? Хоћеш ли да им
судиш? Сине човечји. Покажи им гадове отаца
њихових.

⁵ И реци им: Овако вели Господ Господ: Ког
дана изабрах Израиља и подигох руку своју
семену дома Јаковљевог, и показах им се у земљи
мисирској, и подигох им руку своју говорећи: Ја
сам Господ Бог ваш;

⁶ оног дана подигох им руку своју да ћу их
одвести из земље мисирске у земљу коју сам
пронашао за њих, где тече млеко и мед, која је
дика свим земљама.

⁷ И рекох им: Одбаците сваки гадове испред
својих очију, и немојте се скврнити о гадне богове
мисирске, ја сам Господ Бог ваш.

⁸ Али се одвргоше од мене, и не хтеше ме
послушати, ниједан их не одбаци гадова испред

очију својих, и гадних богова мисирских не оставише; зато рекох да ћу излити јарост своју на њих да извршим гнев свој на њима усред земље мисирске.

⁹ Али имена свог ради, да се не оскврни пред оним народима међу којима беху, пред којима им се показах, учиних да их изведем из земље мисирске.

¹⁰ И изведох их из земље мисирске, и доведох их у пустињу.

¹¹ И дадох им уредбе своје, и објавих им законе своје, које ко врши, жив ће бити кроз њих.

¹² И суботе своје дадох им да су знак између мене и њих да би знали да сам ја Господ који их посвећујем.

¹³ Али се одврже од мене дом Израилев у пустињи; не ходише по мојим уредбама, и законе моје одбацише, које ко врши живи кроз њих, и суботе моје грдно оскврнише; зато рекох да ћу излити гнев свој на њих у пустињи да их истребим.

¹⁴ Али учиних, имена свог ради, да се не оскврни пред народима пред којима их изведох.

¹⁵ И ја им још подигох руку своју у пустињи да их нећу одвести у земљу коју им дадох, где тече млеко и мед, која је дика свим земљама;

¹⁶ јер одбацише моје законе и по уредбама мојим не ходише, и суботе моје оскврнише, јер срце њихово иђаше за гадним боговима њиховим.

¹⁷ Али их пожали око моје, те их не истребих, и не затрх их у пустињи.

¹⁸ Него рекох синовима њиховим у пустињи: Не идите по уредбама отаца својих и не држите њихове законе, и не скврните се гадним боговима њиховим.

19 Ја сам Господ Бог ваш, по мојим уредбама ходите, и моје законе држите и извршујте;

20 и суботе моје светкујте да су знак између мене и вас, да знате да сам ја Господ Бог ваш.

21 Али се одвргоше од мене и синови, не ходише по мојим уредбама, и законе моје не држаше да их извршују, које ко врши живи кроз њих; суботе моје оскврнише; зато рекох да ћу излити јарост своју на њих и навршити гнев свој на њима у пустињи.

22 Али повратих руку своју и учиних имена свог ради да се не оскврни пред народима пред којима их изведох.

23 И ја им још подигох руку своју у пустињи да ћу их расејати по народима и разасути по земљама.

24 Јер законе моје не извршаваше и уредбе моје одбацише и суботе моје оскврнише, и очи им гледаху за гадним боговима отаца њихових.

25 Зато им и ја дадох уредбе не добре и законе кроз које неће живети.

26 И оскврних их даровима њиховим што пропуштаху кроз огањ све што отвори материцу, да их потрем, да познаду да сам ја Господ.

27 Зато говори дому Израилљевом, сине човечји, и кажи им: Овако вели Господ Господ: Још ме и овим ружише оци ваши чинећи ми безакоње:

28 Кад их одведох у земљу, за коју подигох руку своју да ћу им је дати, где год видеше висок хум и дрво гранато, онде приносише своје жртве и стављаше своје даре, којима дражаху, и меташе мирисе своје угодне, и онде лише наливе своје.

29 И рекох им: Шта је висина, на коју идете? И опет се зове висина до данас.

30 Зато реци дому Израилљевом: Овако вели Господ Господ: Не скврните ли се на путу отаца својих? И за гадовима њиховим не курвате ли се?

31 И приносећи даре своје, проводећи синове своје кроз огањ не скврнили ли се о све гадне богове своје до данас, и мене ли ћете питати, доме Израилјев? Тако ја жив био, говори Господ Господ, нећете ме питати.

32 А шта мислите, неће бити никако, што говорите: Бићемо као народи, као племена по земљама, служећи дрвету и камену.

33 Тако ја био жив, говори Господ Господ, руком крепком и мишицом подигнутом и изливеним гневом цароваћу над вама.

34 И извешћу вас из народа, и сабраћу вас из земаља по којима сте расејани, руком крепком и мишицом подигнутом и изливеним гневом.

35 И одвешћу вас у пустињу тих народа, и онде ћу се судити с вама лицем к лицу.

36 Како сам се судио с оцима вашим у пустињи земље мисирске, тако ћу се судити с вама, говори Господ Господ.

37 И пропустићу вас испод штапа и довести вас у свезе заветне.

38 И одлучићу између вас одметнике и који одустају мене; извешћу их из земље где су дошљаци, али неће ући у земљу Израилјеву, и познаћете да сам ја Господ.

39 Ви, дакле, доме Израилјев, овако вели Господ Господ: Идите, служите сваки гадним боговима својим и у напредак, кад нећете да ме слушате; али имена мог светог не скврнили више даровима својим и гадним боговима својим.

40 Јер на мојој гори светој, на високој гори Израилјевој, говори Господ Господ, онде ће ми служити сав дом Израилјев, колико их год буде у земљи, онде ће ми бити мили и онде ћу искати

приносе ваше и првине од дарова ваших са свим светим стварима вашим.

⁴¹ Мили ћете ми бити с угодним мирисом, кад вас изведем из народа и саберем вас из земаља у које сте расејани; и бићу посвећен у вама пред народима.

⁴² И познаћете да сам ја Господ кад вас доведем у земљу Израилјеву, у земљу за коју подигох руку своју да ћу је дати оцима вашим.

⁴³ И онде ћете се опоменути путева својих и свих дела својих, којима се оскврните, и сами ћете себи бити мрски за сва зла своја која чинисте.

⁴⁴ И познаћете да сам ја Господ кад вам учиним ради имена свог; не по вашим злим путевима нити по opakим делима вашим, доме Израилјев, говори Господ Господ.

21

Мач Халдејски против Јудејаца и синова Амонових.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, окрени лице своје на југ и покапљи према југу, и пророкуј на шуму у јужном пољу.

³ И реци шуми јужној: Чуј реч Господњу, овако вели Господ Господ, ево ја ћу распалити у теби огањ који ће прождрети у теби свако дрво зелено и свако дрво суво; пламен разгорели неће се угасити, и изгореће од њега све од југа до севера.

⁴ И свако ће тело видети да сам ја запалио; неће се угасити.

⁵ А ја рекох: Јаох Господе Господе, они говоре за ме: Не говори ли тај саме приче?

⁶ И дође ми реч Господња говорећи:

⁷ Сине човечји, окрени лице своје према Јерусалиму, и покапљи према светим местима, и пророкуј против земље Израиљеве.

⁸ И реци земљи Израиљевој: Овако вели Господ: Ево ме на те; извући ћу мач свој из корица, и истребићу из тебе праведног и безбожног.

⁹ Да истребим из тебе праведног и безбожног, зато ће изаћи мач мој из корица својих на свако тело од југа до севера.

¹⁰ И познаће свако тело да сам ја Господ извукао мач свој из корица његових, неће се више вратити.

¹¹ А ти, сине човечји, уздиши као да су ти бедра поломљена, и горко уздиши пред њима.

¹² А кад ти кажу: Зашто уздишеш? Ти реци: За глас што иде, од ког ће се растопити свако срце и клонути све руке и сваког ће духа нестати, и свака ће колена постати као вода; ево, иде, и навршиће се, говори Господ Господ.

¹³ Потом дође ми реч Господња говорећи:

¹⁴ Сине човечји, пророкуј и реци: Овако вели Господ Господ: Реци:

мач, мач је наоштрен,
и углађен је.

¹⁵ Наоштрен је да коље,
углађен је да сева;

хоћемо ли се радовати кад прут сина мог не хаје
ни за како дрво?

¹⁶ Дао га је да се углади да се узме у руку; мач је наоштрен и углађен, да се да у руку убици.

¹⁷ Вичи и ридај, сине човечји; јер он иде на народ мој, на све кнезове Израиљеве; под мач ће бити окренути с народом мојим, за то удри се по бедру.

18 Кад беше карање, шта би? Еда ли ни од прута који не хаје неће бити ништа? Говори Господ Господ.

19 Ти дакле, сине човечји, пророкуј и пљескај рукама, јер ће мач доћи и другом и трећом, мач који убија, мач који велике убија, који продире у клети.

20 Да се растопе срца и умножи погибао, метнуо сам на сва врата њихова страх од мача; јаох! Приправљен је да сева, наоштрен да коље.

21 Стегни се, удри надесно, налево, куда се год обрнеш.

22 Јер ћу и ја пљескати рукама, и намирићу гнев свој. Ја Господ рекох.

23 Још ми дође реч Господња говорећи:

24 А ти, сине човечји, начини два пута, куда ће доћи мач цара вавилонског; из једне земље нека излазе оба; и избери страну, где се почиње пут градски, избери.

25 Начини пут којим ће доћи мач на Раву синова Амонових, и у Јудеју на тврди Јерусалим.

26 Јер ће цар вавилонски стати на распутици, где почињу два пута, те ће врачати, гладити стреле, питаће ликове, гледаће у јетру.

27 Надесно ће му врачање показати Јерусалим да намести убојне справе, да отвори уста на клање, да подигне глас подвикујући, да намести убојне справе према вратима, да начини опкопе, да погради куле.

28 И учиниће се врачање залудно заклетима, а то ће напоменути безакоње да се ухвате.

29 Зато овако вели Господ Господ: Што напомињете своје безакоње, те се открива невера ваша и греси се ваши виде у свим делима вашим,

за то што дођосте на памет, бићете похватани руком.

³⁰ А ти, нечисти безбожнице, кнеже Израилљев, коме дође дан кад би на крају безакоње,

³¹ овако вели Господ Господ: Скини ту капу и сврзи тај венац, неће га бити; ниског ћу узвисити а високог ћу понизити.

³² Уништићу, уништићу, уништићу га, и неће га бити, докле не дође онај коме припада, и њему ћу га дати.

³³ А ти, сине човечји, пророкуј и реци: Овако вели Господ Господ за синове Амонове и за њихову срамоту; реци дакле: мач, мач је извучен, углађен да коље, да затире, да сева,

³⁴ докле ти виђају таштину, докле ти гатају лаж, да те метну на вратове побијеним безбожницима, којима дође дан кад би крај безакоњу.

³⁵ Остави мач у корице, на месту где си се родио, у земљи где си постао, судићу ти;

³⁶ и излићу на те гнев свој, огњем гнева свог дунућу на те и предаћу те у руке жестоким људима, вештим у затирању.

³⁷ Огњу ћеш бити храна, крв ће ти бити посред земље, нећеш се спомињати, јер ја Господ рекох.

22

Грехови и казна Јерусалимска.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² А ти, сине човечји, хоћеш ли судити, хоћеш ли судити граду крвничком? И хоћеш ли му показати све гадове његове?

³ Реци: Овако вели Господ Господ: иде време граду који пролива крв у себи и гради гадне богове себи да се скврни.

⁴ Скривио си крвљу коју си пролио, и оскврнио си се о гадне богове своје које си начинио; и учинио си те се приближише дани твоји, и дошао си до година својих; зато ћу учинити од тебе руг међу народима и подсмех по свим земљама;

⁵ које су близу тебе и које су далеко подсмеваће ти се, гадни именом, велики сметњом!

⁶ Гле, кнезови Израилјеви у теби дадоше се да проливају крв сваки свом силом својом.

⁷ Оца и матер презиру у теби, чине криво иностранцу усред тебе, сироти и удовици чине насиље у теби;

⁸ свете ствари моје презиреш, и суботе моје скврниш.

⁹ У теби су опадачи да проливају крв, и на горама једу у теби, грдила чине усред тебе.

¹⁰ Голотињу очеву откривају у теби, лежу у теби са женом за нечистоте њене.

¹¹ И један чини гад са женом ближњег свог; а други скврни снаху своју грдилом; а други силује сестру своју, кћер оца свог, у теби.

¹² Мито примају у теби да проливају крв; ујам и придавак узимаш, и тражиш добитак од ближњих својих преваром, а мене си заборавио, говори Господ Господ.

¹³ Зато, ево, пљескам рукама својим ради твог неправедног добитка, који добијаш, и ради крви што је у теби.

¹⁴ Хоће ли се одржати срце твоје, или руке твоје хоће ли бити јаке у оне дане кад станем радити с тобом? Ја Господ рекох, и учинићу.

¹⁵ Јер ћу те расејати по народима и разасути по земљама, и истребићу нечистоту твоју из тебе.

¹⁶ И бићеш скврнаван собом пред народима, и познаћеш да сам ја Господ.

17 Потом дође ми реч Господња говорећи:

18 Сине човечји, дом Израилљев поста ми дрождина; сви су бронза и коситер и гвожђе и олово у пећи; дрождина од сребра посташе.

19 Зато овако вели Господ Господ: Што сви ви постасте дрождина, зато, ево, ја ћу вас скупити у Јерусалим.

20 Како се скупља сребро и бронза и гвожђе и олово и коситер усред пећи, те се распали огањ око њега да се истопи, тако ћу вас скупити гневом својим и јарошћу, и сложивши растопићу вас.

21 Да, скупићу вас, и распалићу око вас огањ гнева свог, и истопићете се усред њега.

22 Како се топи сребро у пећи, тако ћете се ви истопити у њему, и познаћете да сам ја Господ излио гнев свој на вас.

23 Опет ми дође реч Господња говорећи:

24 Сине човечји, кажи јој: Ти си земља која се ниси очистила; неће пасти на те дажд у дан гнева.

25 Пророци њени сложише се у њој, као лав су, који риче и граби плен, ждеру душе, отимају благо и драгоцене ствари, умножавају удовице усред ње.

26 Свештеници њени преступају закон мој и скврне моје свете ствари, не разликују свето од оскврњеног, и нечисто од чистог не распознају, крију очи своје од субота мојих, и бивам оскврњен међу њима.

27 Кнезови су њени усред ње као вуци, који грабе плен, проливајући крв, губећи душе срамотног добитка ради.

28 И пророци њени мажу је неваљалим кречем, виђају таштину и гатају им лаж говорећи: Тако рече Господ Господ; а Господ не рече.

29 Народ земаљски вара и отима, и сирوماху и убоготе чини насиље, и дошљаку чини криво.

30 И тражих међу њима који би оправдио ограду и стао на пролому преда ме за ту земљу, да је не затрем; али не нађох никога.

31 Зато ћу излити на њих гнев свој, огњем јарости своје истребићу их, пут њихов обратићу им на главу, говори Господ Господ.

23

Израиљ и Јуда живе бестидно с идолопоклоницима. Казна за неверство према Богу.

1 Опет ми дође реч Господња говорећи:

2 Сине човечји, беху две жене, кћери једне матере.

3 Оне се курваху у Мисиру, у младости својој курваху се, онде им пипаше груди, и онде им згњечише дојке девојачке.

4 А имена им беху, старијој Ола, а сестри јој Олива; оне посташе моје, и родише синове и кћери. Имена им беху Ола Самарији, а Олива Јерусалиму.

5 И Ола кад беше моја курваше се, и упаљиваше се за својим милосницима, Асирцима суседима,

6 који ношаху порфиру, и беху кнезови и властељи, све лепи младићи, витезови, који јахашу на коњима.

7 И удари у курвање с њима, који сви беху најлепши између синова асирских, и за којима се год упаљиваше, скврњаше се о све гадне богове њихове.

8 А ни с Мисирцима не окани се курвања свог, јер спаваху с њом од младости њене и они јој гњечише девојачке дојке и с њом се курваше.

⁹ Зато је дадох у руке милосницима њеним, у руке Асирцима, за којима се упаљиваше.

¹⁰ Они открише голотињу њену, узеше јој синове и кћери, а њу мачем убише; и она изађе на глас међу женама кад судове извршише на њој.

¹¹ А сестра њена Олива, видећи то, упаљиваше се још горе него она, и курварство њено беше горе од курварства сестре јој.

¹² Упаљиваше се за Асирцима, кнезовима и властелима, суседима, красно одевеним, витезима који јахаху на коњима и сви беху лепо младићи.

¹³ И видех где се оскврни, и где обе иду једним путем.

¹⁴ И ова се још више курваше; јер кад би видела људе написане на зиду, ликове халдејске написане црвенилом,

¹⁵ опасане појасима по бедрима, са шареним капама на глави, који сви беху на очи као војводе налик на синове вавилонске из земље халдејске, своје постојбине,

¹⁶ упаљиваше се за њима чим их виђаше очима својим, и слаше посланике к њима у халдејску.

¹⁷ И Вавилоњани долажаху к њој на постељу љубавну, и скврњаху је курварством својим, и пошто би се оскврнила с њима, одвраћаше се душа њена од њих.

¹⁸ И кад откри курварства своја и откри голотињу своју, одврати се душа моја од ње као што се одврати душа моја од сестре њене.

¹⁹ Јер умножи курварства своја опомињући се дана младости своје кад се курваше у земљи мисирској,

²⁰ и упаљиваше се за својим милосницима, у којих је тело као у магарца, и течење као у коња.

21 И тако си се вратила на неваљалство младости своје кад ти пипаху груди у Мисиру ради девојачких дојака твојих.

22 За то, Оливо, овако вели Господ Господ: Ево, ја ћу подигнути милоснике твоје на те, оне од којих се одвратила душа твоја, и довешћу их на те од свуда,

23 Вавилоњане и све Халдејце, Фекођане и Сојане и Којане, све Асирце с њима, лепе младиће, кнезове и властелје све, витезове и људе чувене, који сви јашу на коњима.

24 И доћи ће на те с колима и с колицима и с точковима и с мноштвом народа, и опколиће те са штитовима и штитићима и шлемовима; и њима ћу дати суд да ти суде својим судом.

25 И ставићу ревност своју теби на супрот, те ће радити с тобом гневно, нос и уши одсећи ће ти, и шта те остане пашће од мача, и узеће синове твоје и кћери твоје, и шта те остане прождреће огањ.

26 И свући ће с тебе хаљине, и узеће красни накит твој.

27 Тако ћу учинити крај грдилу твом и твом курвању у земљи мисирској, те нећеш подигнути очију својих к њима и нећеш се више сећати Мисираца.

28 Јер овако вели Господ Господ: Ево, ја ћу те дати у руке онима на које мрзиш, у руке онима од којих се одвратила душа твоја.

29 И они ће радити с тобом непријатељски, и узеће сву муку твоју, и оставиће те голу нагу, те ће се открити голотиња курварства твог, и грдило твоје и курварство твоје.

30 То ћу ти учинити што си се курвала за народима, што си се оскврнила о њихове гадне богове.

31 Путем сестре своје ишла си, зато ћу дати чашу њену теби у руку.

32 Овако вели Господ Господ:

Чашу сестре своје испићеш
дубоку и широку,
бићеш подсмех и руг,
јер чаша много бере.

33 Напунићеш се пијанства и жалости
чашом пустошења и затирања,
чашом сестре своје Самарије.

34 И испићеш је и исцедити,
и разбићеш је,
и дојке ћеш своје покидати,

јер ја рекох, говори Господ Господ.

35 Зато овако вели Господ Господ: Што си ме заборавила и бацила ме за леђа своја, за то и ти носи грдило своје и курварства своја.

36 По том рече ми Господ: Сине човечји, хоћеш ли судити Оли и Оливи? Покажи им гадове њихове,

37 да су чиниле прељубу и да је крв на рукама њиховим и да су чиниле прељубу с гадним боговима својим и водиле кроз огањ синове своје које су ми родиле, да их једу.

38 Још и ово ми чинише: Скврнише светињу моју у исти дан, и суботе моје прзнише.

39 Јер заклавши синове своје гадним боговима својим долазише у светињу моју истог дана да је оскврне; и гле, тако чинише усред дома мог.

40 И још слаше по људе да би дошли из далека, и они, чим посланик би послан к њима, гле, одмах долазише, и њих ради си се купала, мазала очи своје и китила си се накитом.

⁴¹ И седала си на красан одар, пред којим беше сто постављен, и на њ си метала кад мој и уље моје.

⁴² И беше онде вика веселог мноштва, и осим људи из гомиле довођаху Савеје из пустиње, који им метаху наруквице на руке и красне венце на главе.

⁴³ И рекох за остарелу у курварству: Још ће се курвати.

⁴⁴ И долажаху к њој као што иду к жени курви; тако долажаху к Оли и Оливи, женама неваљалим.

⁴⁵ Зато ће им праведни људи судити као што се суди женама прељубочиницама и као што се суди онима које проливају крв; јер су прељубочинице и крв је на рукама њиховим.

⁴⁶ Зато овако говори Господ Господ: Довешћу на њих људство, и даћу их да се злоставе и оплене.

⁴⁷ И људство ће их засути камењем, и исећи ће их мачевима својим; синове ће њихове и кћери њихове побити, и куће ће њихове спалити огњем.

⁴⁸ И тако ћу укинути неваљалство у земљи, и научиће се све жене да не раде по вашем неваљалству.

⁴⁹ И врћи ће ваше неваљалство на вас, и носићете грехе гадних богова својих, и познаћете да сам ја Господ Господ.

24

Слика разорења Јерусалима: лонац на ватри и смрт Језекијине жене.

¹ Потом године девете, десетог месеца, десетог дана, дође ми реч Господња говорећи:

² Сине човечји, запиши име овог дана, овог истог дана; у тај дан дође цар вавилонски на Јерусалим.

³ И кажи причу том дому одметничком, и реци им: Овако вели Господ Господ:

пристави лонац,
пристави, и налиј у њ воде.

⁴ Сложи у њ делове,
све добре делове,
стегно и плеће,
и напуни га најбољих костију.

⁵ Узми најбоље из стада,
и наложи кости испод њега,
и узвари добро
да се и кости раскувају у њему.

⁶ Јер овако вели Господ Господ: Тешко граду крвничком, лонцу, на коме стоји загорел, с ког неће да сиђе загорел; повади део по део; жреб да се не баци за њ.

⁷ Јер је крв његова усред њега; на го камен метну је, не проли је на земљу да се покрије прахом.

⁸ Распаливши гнев да учиним освету, метнућу крв његову на го камен да се не покрије.

⁹ Зато овако говори Господ Господ: Тешко граду крвничком! И ја ћу наложити велик огањ.

¹⁰ Нанеси дрва, и распали огањ, нека се страши месо, зачини корењем, и кости нека изгоре.

¹¹ Метни га празног на живо угљевље да се угреје и изгори бронза његова и да се стопи у њему нечистота његова и да нестане загорели његове.

¹² Лажима досадио ми је; зато неће изаћи из њега многа загорел његова; у огањ ће загорел његова.

¹³ У нечистоти је твојој грдило твоје; јер сам те чистио, али се ти не очисти; нећеш се више

чистити од нечистоте своје, докле не намирим гнев свој над тобом.

¹⁴ Ја Господ говорих; доћи ће, и извршићу; нећу одустати нити ћу жалити нити ћу се раскајати, по путевима твојим и по делима твојим судиће ти, говори Господ Господ.

¹⁵ Опет ми дође реч Господња говорећи:

¹⁶ Сине човечји, ево ја ћу ти узети жељу очију твојих злом, али не тужи ни плачи, нити суза рони.

¹⁷ Немој уздисати, не жали како бива за мртвим, метни капу на главу, и обућу своју обуј на ноге, и уста својих немој покрити и хлеба ничијег не једи.

¹⁸ И говорих ујутру народу, а увече ми умре жена; и сутрадан учиних како ми беше заповеђено.

¹⁹ И рече ми народ: Хоћеш ли нам казати шта нам је то што радиш?

²⁰ И одговорих им: Дође ми реч Господња говорећи:

²¹ Реци дому Израилљевом: Овако вели Господ Господ: ево, ја ћу оскврнити светињу своју, величанство силе ваше, жељу очију ваших и шта је мило души вашој; и синови ће ваши и кћери ваше које остависте пасти од мача.

²² И чинићете како ја чиним: уста нећете покрити и хлеба ничијег нећете јести;

²³ и капе ће вам бити на главама и обућа на ногама; нећете тужити ни плакати, него ћете са безакоња својих чилети и уздисаћете један с другим.

²⁴ И Језекиљ ће вам бити знак: чинићете све што он чини; кад то дође, познаћете да сам ја Господ Господ.

²⁵ А ти, сине човечји, у онај дан кад им узмем силу њихову, радост славе њихове, жељу очију њихових и за чим тежи душа њихова, синове њихове и кћери њихове,

²⁶ у тај дан ко побегне, неће ли доћи к теби да ти донесе глас?

²⁷ У тај ће се дан отворити уста твоја према оном ко побегне, и говорићеш и нећеш више бити нем; и бићеш им знак, и они ће познати да сам ја Господ.

25

Прорицање о пропасти синова Амонових, Моаваца, Едомаца и Филистеја.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, окрени лице своје према синовима Амоновим и пророкуј на њих.

³ И реци синовима Амоновим: Чујте реч Господа Господа: Овако вели Господ Господ: Што си говорио: Аха! За светињу моју, што се оскврни, и за земљу Израилеву, што опусте, и за дом Јудин, што отиде у ропство;

⁴ зато, ево, ја ћу те дати у наследство источним народима, и поградиће у теби дворове себи, и начиниће себи колибе у теби; они ће јести плодове твоје и пити млеко твоје.

⁵ И од Раве ћу начинити обор камилама и од земље синова Амонових тор овчији, и познаћете да сам ја Господ.

⁶ Јер овако вели Господ Господ: Што си пљескао рукама и лупао ногом и веселио се из срца што си опустошио сву земљу Израилеву,

⁷ зато, ево, ја ћу дигнути руку своју на те, и даћу те народима да те плене, и истребићу те између

народа и затрћу те између земаља, и искоренићу те, и познаћеш да сам ја Господ.

⁸ Овако вели Господ Господ: Што говори Моав и Сир: Ето, дом је Јудин као сви народи;

⁹ зато, ево, ја ћу отворити страну Моавову од градова, од градова на међи, красну земљу вет-јесимотску, валмеонску и Киријат-ајимску,

¹⁰ народима источним иза земље синова Амонових, и даћу им је у наследство да нема спомена синовима Амоновим међу народима.

¹¹ И на Моавцима ћу извршити своје судове, и познаће да сам ја Господ.

¹² Овако вели Господ Господ: Што се Едом освети дому Јудином и тешко скриви осветивши им се,

¹³ зато овако вели Господ Господ: Дигнућу руку своју на едомску и истребићу из ње и људе и стоку, и обратићу је у пустош, од Темана до Дедана пашће од мача.

¹⁴ И осветићу се Едомцима руком народа свог Израилља, и учиниће с Едомцима по гневу мом и по јарости мојој, и познаће моју освету, говори Господ Господ.

¹⁵ Овако вели Господ Господ: Што Филистеји радише из освете, и осветише се радујући се из срца и потирући из старе мржње,

¹⁶ зато овако вели Господ Господ: Ево ја ћу дигнути руку своју на Филистеје, и истребићу Херетеје, и потрћу остатак од приморја.

¹⁷ И учинићу на њима велику освету карањем гневним, и познаће да сам ја Господ кад извршим

освету своју на њима.

26

Прорицање о разорењу града Тира.

¹ А једанаесте године први дан месеца дође ми реч Господња говорећи:

² Сине човечји, што Тир говори за Јерусалим: Ха, ха! Разбише се врата народима, обратише се к мени, напунићу се кад опусте;

³ зато овако вели Господ Господ: Ево мене на те, Тире, и довешћу многе народе на те као да бих довео море с валима његовим.

⁴ И они ће обалити зидове тирске и куле у њему раскопати, и омешћу прах његов и претворићу га у го камен.

⁵ И постаће место да се разастиру мреже усред мора, јер ја говорих, вели Господ Господ, и биће грабеж народима.

⁶ И кћери његове по пољу изгинуће од мача, и познаће да сам ја Господ.

⁷ Јер овако вели Господ Господ: Ево, ја ћу довести на Тир Навуходоносора, цара вавилонског са севера, цара над царевима, с коњима и с колима и с коњицима и с војскама и многим народом.

⁸ Кћери твоје по пољу побиће мачем, и начиниће према теби куле, и ископаће опкопе према теби, и подигнуће према теби штитове.

⁹ И наместиће убојне справе према зидовима твојим, и развалиће куле твоје оружјем својим.

¹⁰ Од мноштва коња његових покриће те прах, од праске коњика и точкова и кола затрешће се зидови твоји, кад стане улазити на твоја врата као што се улази у град испроваљиван.

11 Копитима коња својих изгазиће све улице твоје, побиће народ твој мачем, и ступови силе твоје нападаће на земљу.

12 И поплениће благо твоје и разграбити трг твој, и развалиће зидове твоје и лепе куће твоје разорити, и камење твоје и дрва твоја и прах твој бациће у воду.

13 И прекинућу јеку песама твојих, и глас китара твојих неће се више чути.

14 И учинићу од тебе го камен, бићеш место где се разастире мреже, не нећеш се више сазидати; јер ја Господ говорих, вели Господ Господ.

15 Овако вели Господ Господ Тиру: Неће ли се задрмати острва од праске падања твог, кад зајаучу рањеници, кад покољ буде у теби?

16 Сви ће кнезови морски сићи с престола својих и скинуће са себе плаште и свући са себе везене хаљине, и обући ће се у страх; седеће на земљи, и дрхтаће сваки час и чудити се теби.

17 И нарицаће за тобом и говориће ти:

Како пропаде, славни граде!

У коме живљаху поморци,
који беше јак на мору, ти и становници твоји,
који страх задаваху свима који живљаху у теби.

18 Сад ће се уздрхтати острва кад паднеш,
и смешће се острва по мору од пропасти твоје.

19 Јер овако вели Господ Господ: Кад те учиним пустим градом, као што су градови у којима се не живи, кад пустим на те бездану, и велика те вода покрије,

20 и кад те свалим с онима који силазе у јаму к старом народу, и наместим те на најдоњим

крајевима земље, у пустињи старој с онима који силазе у јаму, да се не живи у теби, тада ћу опет поставити славу у земљи живих.

²¹ Учинићу да будеш страхота кад те нестане, и тражиће те и нећеш се наћи до века, говори Господ Господ.

27

Нарицање за Тиром.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² И ти сине човечји, наричи за Тиром,

³ и реци Тиру, који стоји на уласку морском, који тргује с народима на многим острвима: Овако вели Господ Господ:

Тире, ти говораше:

Ја сам сасвим леп.

⁴ Међе су ти у срцу морском;
који те зидаше, начинише те сасвим лепим.

⁵ Од јела сенирских градише ти даске,
кедре с Ливана узимаше да ти граде ступове.

⁶ Од храстова васанских градише ти весла,
седишта ти градише од слонове кости и од
шимшира с острва китејских.

⁷ Танко платно мисирско изметано разапињао си
да су ти једра;
порфиром и скерлетом с острва елиских
покривао си се.

⁸ Становници сидонски и арвадски беху ти
веслари;
мудраци твоји, Тире, што беху у теби, беху ти
крмари.

⁹ Старешине и мудраци гевалски оправљаху у
теби шта би ти се покварило;

све лађе морске и лађари беху у теби тргујући с тобом.

¹⁰ Персијанци и Лудеји и Путеји беху у војсци твојој твоји војници; штитове и шлемове вешаху у теби; они те украшаваху.

¹¹ Синови арвадски с твојом војском беху на зидовима твојим унаоколо, и Гамадеји беху у кулама твојим, штитове своје вешаху на зидовима твојим унаоколо, они ти довршиваху лепоту.

¹² Тарсис трговаше с тобом многим свакојаким благом; са сребром, с гвожђем, с коситером и с оловом долажаху на сајмове твоје.

¹³ Јаван, Тувал и Месех беху твоји трговци; с душама људским и судима бронзаним долажаху на сајмове твоје.

¹⁴ А који су од дома Тогарминог, с коњима и коњицима и мазгама долажаху на сајмове твоје.

¹⁵ Синови Деданови беху трговци твоји, многих острва трговина беше у твојим рукама; кости слонове и дрво евеново доношаху ти у промену.

¹⁶ Сирија трговаше с тобом мноштвом дела твојих, долажаше на сајмове твоје са смарагдом и порфиром и узводом и танким платном, и коралом и ахатом.

¹⁷ Јуда и земља Израилјева беху твоји трговци, долажаху на сајмове твоје са пшеницом минитском и финичком и медом и уљем и балсамом.

¹⁸ Дамаск трговаше с тобом мноштвом дела твојих, мноштвом сваког блага, вином хелвонским и белом вуном.

¹⁹ И Дан и Јаван и Мосел долажаху на сајмове твоје; урађено гвожђе и касију и цимет мењаху с тобом.

20 Дедан трговаше с тобом скупоценим простиркама за кола.

21 Арапи и сви кнезови кидарски трговаху с тобом; с јагањцима и овновима и јарцима долажаху на сајмове твоје.

22 Трговци савски и рамски трговаху с тобом; долажаху на сајмове твоје са свакојаким мирисима и свакојаким драгим камењем и златом.

23 Харан и Кана и Еден, трговци савски, Асур и Хилмад трговаху с тобом.

24 Ти трговаху с тобом свакојаким стварима, порфиром и узводом и ковчезима богатих накита, који се свезиваху ужима и беху од кедра.

25 Лађе тарсиске беху прве у твојој трговини, и ти беше веома пун и веома славан у срцу морском.

26 Веслари твоји одвезоше те на пучину;
ветар источни разби те усред мора.

27 Благо твоје и сајмови твоји,
трговина твоја,
лађари твоји и крмари твоји
и који оправљаху кварне лађе твоје,
и трговци твоји и сви војници твоји
и сав народ што беше у теби
пашће у срце мору
кад ти пропаднеш.

28 Од вике твојих крмара усколебаће се вали морски.

29 И изаћи ће из ложа својих сви веслари, лађари, сви крмари морски,
и стаће на земљу.

30 И повикаће за тобом гласно и заридати горко,
и посуће прахом главе своје и по пепелу ће се ваљати.

31 И за тобом ће се начинити ћелави,

и припасаће кострет,
и плакаће за тобом горко из срца,
и горко ће ридати.

³² И за тобом ће запевати у жалости својој
и нарицаће за тобом:

Ко је био као Тир,
оборени усред мора?

³³ Кад излажаху тргови твоји из мора,
ситио си многе народе,
мноштвом свог богатства и трговине своје
обогаћивао си цареve земаљске.

³⁴ Кад те разби море на дубокој води,
трговина твоја и сав народ твој у теби паде.

³⁵ Сви острвљани препадоше се од тебе,
и цареви њихови уздрхташе се и пребледеше
у лицу.

³⁶ Трговци по народима зазвиждаше над тобом:
постао си страхота, и неће те бити до века.

28

*Прорицање и пропасти Тирскога кнеза.
Сидонов пад. Израилјева поузданост и мир.*

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, реци кнезу тирском: Овако вели
Господ Господ:

Што се понесе срце твоје, те велиш:

Ја сам Бог,
седим на престолу Божјем усред мора;
а човек си а не Бог,
и изједначујеш срце своје са срцем Божјим;

³ Ето мудрији си од Данила,
никаква тајна није сакривена од тебе;

- 4 Стекао си благо мудрошћу својом и разумом својим,
и насуо си злата и сребра у ризнице своје;
- 5 Величином мудрости своје у трговини својој умножио си благо своје,
те се понесе срце твоје благом твојим;
- 6 Зато овако вели Господ Господ:
Што изједначујеш срце своје са срцем Божјим,
- 7 Зато, ево, ја ћу довести на тебе иностранце најљуће између народа,
и они ће истргнути мачеве своје на лепоту мудрости твоје,
и убиће светлост твоју.
- 8 Свалиће те у јаму
и умрећеш усред мора смрћу побијених.
- 9 Хоћеш ли пред крвником својим казати:
Ја сам Бог,
кад си човек, а не Бог
у руци оног који ће те убити?
- 10 Умрећеш смрћу необрезаних
од руке туђинске;
јер ја рекох,
говори Господ Господ.

11 Опет ми дође реч Господња говорећи:

12 Сине човечји, наричи за царем тирским, и реци му: Овако вели Господ Господ:

Ти си печат савршенства,
пун си мудрости, и сасвим си леп.

- 13 Био си у Едему, врту Божјем;
покривало те је свако драго камење:
сарад, топаз, дијамант, хрисолит, оних,
јаспис, сафир, карбункул, смарагд и злато;

онај дан кад си се родио начињени ти бише бубњи твоји и свирале.

14 Ти си био херувим, помазан да заклањаш;
и ја те поставих;

ти беше на светој гори Божијој,
хођаше посред камења огњеног.

15 Савршен беше на путевима својим
од дана кад се роди
докле се не нађе безакоње на теби.

16 Од мноштва трговине своје напунио си се
изнутра насиља,
и грешио си;

зато ћу те бацити као нечистоту с горе Божје,
и затрћу те између камења огњеног,
херувиме заклањачу!

17 Срце се твоје понесе лепотом твојом,
ти поквари мудрост своју светлошћу својом;
бацићу те на земљу,
пред цареве ћу те положити да те гледају.

18 Од мноштва безакоња свог,
од неправде у трговини својој
оскврнио си светињу своју;
зато ћу извести огањ испред тебе,
који ће те прождрети,
и обратићу те у пепео на земљи
пред свима који те гледају.

19 Сви који те познају међу народима
препашће се од тебе;
бићеш страха,
и неће те бити до века.

20 Опет ми дође реч Господња говорећи:

21 Сине човечји, окрени лице своје према
Сидону, и пророкуј против њега,

22 и реци: Овако вели Господ Господ:

Ево ме на тебе, Сидоне,
и прославићу се усред тебе,
и познаће се да сам ја Господ
кад извршим судове на њему
и посветим се у њему.

23 И послаћу помор у њ,
и крв на улице његове,
и побијени ће падати усред њега од мача,
који ће навалити на њих са свих страна,
и познаће да сам ја Господ.

24 И неће више бити дому Израиљевом трн који
боде ни жалац који задаје бол више од свих суседа
њихових, који их плене; и познаће да сам ја Господ
Господ.

25 Овако вели Господ Господ: Кад скупим дом
Израиљев из народа међу које су расејани, и
посветим се у њима пред народима и населе се
у својој земљи коју дадох служи свом Јакову,

26 тада ће живети у њој без страха, и градиће
куће, и седиће винограде, и живеће без страха кад
извршим судове на свима који их пленише са свих
страна, и познаће да сам ја Господ Бог њихов.

29

О пропасти Мисира.

1 Године десете, десетог месеца, дванаестог
дана, дође ми реч Господња говорећи:

2 Сине човечји, окрени лице своје према
Фараону цару мисирском, и пророкуј против њега
и против свега Мисира.

3 Говори и реци: Овако вели Господ Господ:

ево ме на те, Фараоне царе мисирски,

змају велики што лежиш усред река својих,
који рече: Моја је река;
ја сам је начинио себи.

⁴ Зато ћу ти метнути у чељусти удицу,
и учинићу да се рибе у рекама твојим
нахватају на крљушти твоје;
и извући ћу те из река твојих
и све рибе из река твојих нахватане на
крљушти твоје.

⁵ И оставићу у пустињи тебе и све рибе из твојих
река,
и пашћеш на земљу и нећеш се покупити ни
сабрати,
зверима земаљским и птицама небеским
даћу те да те једу.

⁶ И сви ће становници мисирски познати да сам
ја Господ.

Јер су штап од трске дому Израиљевом.

⁷ Кад те ухватише у руку, ти се сломи и расече
им све раме; а кад се наслонише на те, ти се преби
и прободу им сва бедра.

⁸ Зато овако вели Господ Господ: Ево, ја ћу
пустити на те мач, и истребићу из тебе људе и
стоку.

⁹ И земља ће се мисирска опустошити и бити
пуста, и познаће се да сам ја Господ, јер рече:
Моја је река, и ја сам је начинио.

¹⁰ Зато ево ме на тебе и на реке твоје,
и обратићу земљу мисирску у пустош и саму
пустињу, од куле синске до међе етиопске.

¹¹ Неће прелазити преко ње ногом својом човек,
нити ће живинче ногом својом прелазити преко
ње, и неће се живети у њој четрдесет година.

12 И учинићу од земље мисирске пустош међу земљама опустошеним, и градови ће њени међу пустим градовима бити пустош четрдесет година, и расејаћу Мисирце међу народе и разасућу их по земљама.

13 Јер овако вели Господ Господ: После четрдесет година скупићу Мисирце из народа у које буду расејани.

14 И повратићу робље мисирско, и довешћу их опет у земљу Патрос, на постојбину њихову, и онде ће бити мало царство.

15 Мало ће бити мимо осталих царстава, нити ће се више уздигнути над народе, јер ћу их смањити да не владају народима.

16 И неће више бити дому Израилевом узданица да напомиње безакоње кад би гледали за њима; и познаће да сам ја Господ Господ.

17 А двадесет седме године, првог месеца, првог дана, дође ми реч Господња говорећи:

18 Сине човечји, Навуходоносор цар вавилонски зададе војсци својој тешку службу против Тира; свака глава оћелави и свако се раме одре, а плате не би ни њему ни војсци његовој од Тира за службу којом служише против њега.

19 Зато овако вели Господ Господ: Ево ја дајем Навуходоносору цару вавилонском земљу мисирску, и он ће одвести народ и однети плен и пограбити грабеж, и то ће бити плата његовој војсци.

20 За труд којим се трудио око тога дадох му земљу мисирску, јер се за ме трудише, говори Господ Господ.

21 У онај ћу дан учинити да нарасте рог дому Израилевом, и теби ћу отворити уста међу њима, и знаће да сам ја Господ.

30

Навуходоносор руши моћ Мисира, савезника и цара.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји пророкуј и реци: Овако вели Господ Господ:

Ридајте: Јаох дана!

³ Јер је близу дан,
близу је дан Господњи,
облачан дан,
време народима.

⁴ И мач ће доћи на Мисир,
и страх ће бити у етиопској,
кад стану падати побијени у Мисиру,
кад се зароби мноштво његово
и раскопају се темељи његови.

⁵ Етиопљани и ПUTEји и Лудеји и сва мешавина
и Хувеји и синови земаља међу којима је вера,
пашће с њима од мача.

⁶ Овако вели Господ:

Пашће који подупиру Мисир,
и понос силе његове обориће се,
од куле синске пашће у њему,
говори Господ Господ.

⁷ И биће пусти међу пустим земљама,
и градови ће његови бити међу пустим
градовима.

⁸ И познаће да сам ја Господ
кад запалим огањ у Мисиру
и сви се помоћници његови сатру.

⁹ У онај ће дан изаћи посланици од мене на лађама да уплаше етиопску безбрижну, и биће међу њима страх велик као дана мисирског; јер ево, иде.

¹⁰ Овако вели Господ Господ:

Погубићу мноштво мисирско
руком Навуходоносора цара вавилонског.

¹¹ Он и народ његов с њим,
најљући између народа,
биће доведени да затру земљу,
и извући ће мачеве своје на Мисир
и напуниће земљу побијених.

¹² И исушићу реке,
и предаћу земљу у руке злим људима;
и опустећу земљу и шта је у њој
руком туђинском.
Ја Господ говорих.

¹³ Овако вели Господ Господ:

и гадне ћу богове потрти,
и истребићу ликове у Нофу,
и неће више бити кнеза из земље мисирске,
и пустићу страх у земљу мисирску.

¹⁴ И опустошићу Патрос,
и упалићу Соан,
и извршићу суд на Нову.

¹⁵ И излићу гнев свој на Син, град мисирски,
и истребићу људство у Нову.

¹⁶ Кад запалим огањ у Мисиру,
љито ће се узмучити Син,
и Нов ће се распасти,
и Ноф ће бити у тескоби сваки дан.

¹⁷ Младићи авински и пи-весетски пашће од мача,

а девојке ће отићи у ропство.

18 И у Тафнесу ће помркнути дан
кад полоним онде преворнице мисирске
и нестане у њему поноса силе његове;
облак ће га покрити;
а кћери ће његове отићи у ропство.

19 И извршићу судове на Мисиру,
и они ће познати да сам ја Господ.

20 Опет једанаесте године, првог месеца, седмог
дана, дође ми реч Господња говорећи:

21 Сине човечји, сломих мишицу Фараону цару
мисирском, и ето неће се завити да се лечи,
неће се метнути завој нити ће се завити да би се
окрепила и могла држати мач.

22 Зато овако вели Господ Господ: Ево ме на
Фараона цара мисирског, и сломићу му мишице,
и здраву и сломљену, и избићу му мач из руке.

23 И расејаћу Мисирце по народима, и разасућу
их по земљама.

24 И укрепићу мишицу цару вавилонском, и даћу
му у руку свој мач, и поломићу мишице Фараону,
и јечаће пред њим као што јечи човек рањен на
смрт.

25 Да, укрепићу мишице цару вавилонском, а
Фараону ће мишице клонути, и познаће се да
сам ја Господ, кад дам мач свој у руку цару
вавилонском да њим замахне на земљу мисирску.

26 И расејаћу Мисирце међу народима и
разасућу их по земљама, и познаће да сам ја
Господ.

31

И Фараон мора као и цар Асирски да пропадне.

¹ А једанаесте године, трећег месеца, првог дана, дође ми реч Господња говорећи:

² Сине човечји, кажи Фараону цару мисирском и народу његовом:

На шта си налик у величини својој?

³ Ето, Асирац беше кедар на Ливану,
лепих грана и дебелог хлада и високог раста,
коме врхови беху међу густим гранама.

⁴ Вода га одгоји, бездана га узвиси;
она рекама својим течаше око његовог стабла
и пушташе потоке своје к свим дрветима
пољским.

⁵ Зато раст његов надвиси сва дрвета пољска,
и умножише се гране његове,
и од мноштва воде раширише се одводе
његове кад их пушташе.

⁶ На гранама његовим вијаху гнезда све птице
небеске,
и под гранама његовим све звери пољске
лежаху се,
и у хладу његовом сеђаху сви велики народи.

⁷ И беше леп величином својом и дужином грана
својих,
јер му корен беше код велике воде.

⁸ Кедри у врту Божјем не могаху га заклонити,
јеле не могаху се изједначити с његовим
гранама,
и јавори не беху као огранци његови;

ниједно дрво у врту Божјем не беше на лепоту тако
као он.

⁹ Учиних га лепог мноштвом грана
да му завиђаху сва дрвета едемска што беху
у врту Божјем.

10 Зато овако вели Господ Господ: Што је висок нарастао, и дигао врх свој међу густе гране, и срце се његово понело висином његовом,

11 зато га дадох у руку најсилнијем међу народима да чини с њим шта хоће, одвргох га за безбожност његову.

12 И туђинци, најљући између народа, посекоше га и оставише га; гране му попадале по горама и по свим долинама, и огранци му се изломише по свим потоцима на земљи; и сви народи земаљски отидоше из хлада његовог и оставише га.

13 На изваљеном пању његовом станују све птице небеске, и на гранама су његовим све звери пољске,

14 да се не поноси висином својом ни једно дрво крај воде и не диже врха свог међу густе гране, и од свих што се натапају да се ни једно не узда у себе ради своје величине; јер су сви предани на смрт, бачени у најдоњи крај земље међу синове људске с онима који силазе у јаму.

15 Овако вели Господ Господ: У који дан сиђе у гроб, учиних жалост, покрих бездану њега ради, и уставих реке њене, и велика вода стаде, и расцвелих за њим Ливан, и сва дрвета пољска повенуше за њим.

16 Праском падања његовог устресох народе, кад га свалих у гроб с онима који силазе у јаму; и утешише се на најдоњој страни земље сва дрвета едемска, што је најбоље и најлепше на Ливану, сва што се натапаху.

17 И они сиђоше с њим у гроб к онима што су побијени мачем, и мишица његова, и који сеђаху у хладу његовом међу народима.

18 На које си међу дрветима едемским налик славом и величином? Али ћеш бити оборен

с дрветима едемским у најдоњи крај земље,
међу необрезанима ћеш лежати, с онима који су
побијени мачем.

То је Фараон и сав народ његов, говори Господ
Господ.

32

*Мисирци морају као и други народи да слазе у
јаму.*

¹ Опет дванаесте године, дванаестог месеца,
првог дана, дође ми реч Господња говорећи:

² Сине човечји, наричи за Фараоном царем
мисирским, и реци му:

Ти си као лавић међу народима
и као змај у мору,
и пролазиш реке своје
и мутиш воду ногама својим
и газиш по рекама њеним.

³ Овако вели Господ Господ:
Разапећу ти мрежу своју
са збором многих народа,
и извући ће те у мојој мрежи.

⁴ И оставићу те на земљи,
и бацићу те у поље,
и пустићу све птице небеске да седају на те,
и наситићу тобом звери са све земље.

⁵ И разметнућу месо твоје по горама
и напунићу долине гомилама од тебе.

⁶ И земљу где пливаш напојићу крвљу твојом до
врх гора,
и потоци ће бити пуни тебе.

⁷ И кад те угасим, застрећу небо,

и звезде на њему помрачити,
сунце ћу заклонити облаком,
и месец неће светлити светлошћу својом.

⁸ Сва ћу светла видела на небу помрачити за тобом,
и пустићу таму на твоју земљу,
говори Господ Господ.

⁹ И устрашићу срце многих народа кад објавим пропаст твоју међу народима, по земљама којих не знаш.

¹⁰ И удивићу тобом многе народе, и цареви ће се њихови згрозити од тебе, кад махнем мачем својим пред њима, и дрхтаће сваки час сваки за душу своју у дан кад паднеш.

¹¹ Јер овако вели Господ Господ: Мач цара вавилонског доћи ће на те.

¹² Мачевима јуначким поваљаћу мноштво твоје, мачевима најљућих између народа.

Они ће разорити понос Мисиру,
и све ће се мноштво његово потрти.

¹³ И потрћу сву стоку његову покрај великих вода, те их неће више мутити нога човечија нити ће их папак од какве животиње мутити.

¹⁴ Тада ћу стишати воду њихову,
и учинићу да потоци њихови теку као уље,
говори Господ Господ.

¹⁵ Кад опустим земљу мисирску
и она буде без свега што је у њој,
и побијем све који живе у њој,
тада ће познати да сам ја Господ.

¹⁶ Ово је нарицање што ће се нарицати; тако ће нарицати кћери народне, за Мисиром и за

свим мноштвом његовим нарицаће, говори Господ Господ.

¹⁷ По том дванаесте године, петнаести дан истог месеца, дође ми реч Господња говорећи:

¹⁸ Сине човечји, наричи за мноштвом мисирским, и свали њих и кћери јаких народа у најдоњи крај земље с онима који силазе у јаму.

¹⁹ Од кога си лепши?

Сиђи и лези с необрезанима.

²⁰ Пашће посред побијених мачем, мач је дат, вуците га и све мноштво његово.

²¹ Говориће му најхрабрији јунаци исред гроба с помоћницима његовим, који сиђоше и леже необрезани, побијени мачем.

²² Онде је Асирац и сав збор његов, гробови су му око њега, сви су побијени, пали од мача.

²³ Гробови су му у дну јаме, а збор му је око његовог гроба; сви су побијени, пали од мача, који задаваху страх земљи живих.

²⁴ Онде је Елам и све мноштво његово око његовог гроба; сви су побијени, пали од мача, који сиђоше необрезани на најдоњи крај земље, који задаваху страх земљи живих; и носе срамоту своју с онима који силазе у јаму.

²⁵ Међу побијенима наместише постељу њему и свему мноштву његовом, гробови су му око њега, сви су необрезани побијени мачем, који задаваху страх земљи живих; и носе срамоту своју с онима који силазе у јаму, метнути су међу побијене.

²⁶ Онде је Месех, Тувал и све мноштво његово, гробови су му око њега, сви су необрезани побијени мачем, који задаваху страх земљи живих.

27 Али не леже међу јунацима који падоше између необрезаних, који сиђоше у гроб с оружјем својим, и метнуше мачеве под главе своје, и безакоње њихово лежи на костима њиховим, ако и беху јунаци страшни на земљи живих.

28 И ти ћеш се сатрти међу необрезанима, и лежаћеш код побијених мачем.

29 Онде је Едом, цареви његови и сви кнезови његови, који су са силом својом метнути међу побијене мачем; леже међу необрезанима и с онима који сиђоше у јаму.

30 Онде су сви кнезови северни и сви Сидонци, који сиђоше к побијенима са страхом својим, стидећи се силе своје; и леже необрезани с онима који су побијени мачем, и носе срамоту своју с онима који сиђоше у јаму.

31 Њих ће видети Фараон, и утешиће се за свим мноштвом својим, Фараон и сва војска његова, побијени мачем, говори Господ Господ.

32 Јер зададох свој страх земљи живих, и Фараон ће и све мноштво његово лежати међу необрезанима с онима који су побијени мачем, говори Господ Господ.

33

О дужности духовних стражара. Божија доброта и правичност. Глас о разорењу Јерусалима. Нова проповед и казна.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, говори синовима народа свог, и кажи им: Кад пустим на коју земљу мач, ако народ оне земље узме кога између себе, и поставе га себи за стражара,

³ и он видевши мач где иде на земљу затруби у трубу, и опомене народ,

⁴ ако се ко чувши трубу не узме на ум, и мач дошавши погуби га, крв ће његова бити на његовој глави.

⁵ Јер чу глас трубни, и не узе се на ум, крв ће његова бити на њему; да се узе на ум, сачувао би душу своју.

⁶ Ако ли стражар видевши мач где иде не затруби у трубу и народ не буде опоменут, а мач дошав погуби кога између њих, тај ће погинути за своје безакоње, али ћу крв његову искати из руке стражарева.

⁷ И тебе, сине човечји, тебе поставих стражарем дому Израилљевом; слушај дакле реч из мојих уста и опомињи их од мене.

⁸ Кад кажем безбожнику: Безбожнице, погинућеш; а ти не проговориш и не опоменеш безбожника да се прође пута свог; тај ће безбожник погинути за своје безакоње; али ћу крв његову искати из твоје руке.

⁹ Ако ли ти опоменеш безбожника да се врати са свог пута, а он се не врати са свог пута, он ће погинути за своје безакоње, а ти ћеш сачувати душу своју.

¹⁰ Зато ти, сине човечји, реци дому Израилљевом: Ви говорите овако и кажете: Преступи наши и греси наши на нама су, и с њих пропадамо; како бисмо живели?

¹¹ Реци им: Тако био ја жив, говори Господ Господ, није ми мило да умре безбожник, него да се врати безбожник са свог пута и буде жив; вратите се, вратите се са злих путева својих, јер зашто да мрете, доме Израилљев?

¹² Зато ти, сине човечји, реци синовима народа свог: Праведног неће избавити правда његова кад згреши, и безбожник неће пропасти са безбожности своје кад се врати од безбожности своје, као што праведник не може с ње живети кад згреши.

¹³ Кад кажем праведнику да ће доиста живети, а он се поузда у правду своју па учини неправду, од све правде његове ништа се неће споменути, него ће погинути с неправде своје коју учини.

¹⁴ А кад кажем безбожнику: Доиста ћеш погинути, а он се обрати од грех свог и стане чинити суд и правду,

¹⁵ и врати безбожник залог, и врати шта је отео, и стане ходити по уредбама животним не чинећи безакоња, доиста ће бити жив, неће умрети.

¹⁶ Од свих греха што је згрешио ништа му се неће споменути; чинио је суд и правду, доиста ће жив бити.

¹⁷ А синови народа твог говоре: Није прав пут Господњи; а њихов пут није прав.

¹⁸ Кад се праведник одврати од правде своје и учини неправду, погинуће с тога.

¹⁹ А кад се безбожник одврати од своје безбожности и учини суд и правду, он ће жив бити с тога.

²⁰ А ви говорите: Није прав пут Господњи. Судићу вам, доме Израилљев, свакоме по путевима његовим.

²¹ А дванаесте године робовања нашег, десетог месеца, петог дана дође к мени један који утече из Јерусалима, и рече: Узе се град.

²² А рука Господња дође нада ме увече пре него дође онај што побеже, и отвори ми уста докле онај

дође к мени ујутру; отворише ми се уста, те више не ћутах.

²³ И дође ми реч Господња говорећи:

²⁴ Сине човечји, који живе у оним пустолинама у земљи Израилјевој говоре и кажу: Аврам беше један, и наследи ову земљу; а нас је много; нама је дата ова земља у наследство.

²⁵ Зато им реци: Овако вели Господ Господ: Једете с крвљу, и очи своје подижете ка гадним боговима својим, и крв проливате, и хоћете да наследите земљу?

²⁶ Опирете се на мач свој, чините гадове, и скврните сваки жену ближњег свог, и хоћете да наследите земљу?

²⁷ Овако им реци: Овако вели Господ Господ: Тако ја жив био, који су у пустолинама, пашће од мача; и који је у пољу, зверима ћу га дати да га изједу; а који су по градовима и по пећинама, од помора ће помрети.

²⁸ Тако ћу сасвим опустети ту земљу, и нестаће поноса силе њене, и опустеће горе Израилјеве да неће нико пролазити.

²⁹ И они ће познати да сам ја Господ кад земљу сасвим опустим за све гадове њихове што чинише.

³⁰ А о теби, сине човечји, синови народа твог казују о теби уза зидове и на вратима кућним, и говоре један другом, сваки брату свом, и веле: Ходите и чујте каква реч дође од Господа.

³¹ И долазе к теби као кад се народ скупља, и народ мој седа пред тобом, и слуша речи твоје, али их не извршује; у устима су им љупке, а срце њихово иде за својим лакомством.

³² И гле, ти си им као љупка песма, као човек лепог гласа и који добро свира; слушају речи твоје,

али их не извршују.

³³ Али кад то дође, а ево иде, онда ће познати да је био пророк међу њима.

34

*Прорицање о пропасти неверних пастира.
Обрицање правога пастира из дома Давидовог.*

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, пророкуј против пастира Израилљевих, пророкуј и реци тим пастирима: Овако вели Господ Господ: Тешко пастирима Израилљевим који пасу сами себе! Не треба ли стадо да пасу пастири?

³ Претилину једете и вуном се одевате, кољете товно, стада не пасете.

⁴ Слабих не крепите, и болесне не лечите, рањене не завијате, одагнане не доводите натраг, изгубљене не тражите, него силом и жестином господарите над њима.

⁵ И распршаше се немајући пастира, и распршавши се посташе храна свим зверима пољским.

⁶ Овце моје лутају по свим горама и по свим високим хумовима; и по свој земљи распршане су овце моје, и нема никога да пита за њих, никога да их тражи.

⁷ Зато, пастири, чујте реч Господњу;

⁸ тако ја био жив, говори Господ Господ, што стадо моје поста грабеж, и овце моје посташе храна свим зверима пољским немајући пастира, и пастири моји не траже стада мог, него пастири пасу сами себе, а стада мог не пасу;

⁹ зато, пастири, чујте реч Господњу;

10 овако вели Господ Господ: Ево ме на те пастире, и искаћу стадо своје из њихових руку, и нећу им дати више да пасу стадо, и неће више пастири пасти сами себе, него ћу отети овце своје из уста њихових и неће им бити храна.

11 Јер овако вели Господ Господ: Ево ме, ја ћу тражити овце своје и гледати их.

12 Као што пастир тражи стадо своје кад је код оваца својих распршених, тако ћу тражити овце своје и отећу их из свих места куда се распршаше кад беше облачно и мрачно.

13 И извешћу их из народа, и покупићу их из земаља, и доведићу их у земљу њихову, и пашћу их на горама Израиљевим покрај потока и по свим местима насељеним у земљи.

14 На доброј паши пашћу их, и тор ће им бити на високим горама Израиљевим; онде ће лежати у добром тору и по обилатој ће паши пасти на горама Израиљевим.

15 Ја ћу пасти стадо своје, и ја ћу их одмарати, говори Господ Господ.

16 Тражићу изгубљену, и доведићу натраг одагнану, и рањену ћу завити и болесну окрепити; а товну ћу и јаку потрти, пашћу их право.

17 А вама, стадо моје, овако говори Господ Господ: Ево ја ћу судити између овце и овце, између овнова и јараца.

18 Мало ли вам је што пасете на доброј паши, него остатак паше своје газите ногама својим? И што пијете бистру воду, него остатак мутите ногама својим?

19 А моје овце пасу што ви ногама својим изгазите, и пију што ви замутите ногама својим.

²⁰ Зато овако им вели Господ Господ: Ево ме, ја ћу судити између овце дебеле и овце мршаве.

²¹ Што боцима и раменима отискујете и розима својим бодете све болесне тако да их разагнасте напоље,

²² зато ћу избавити стадо своје да не буде више грабеж, и судићу између овце и овце.

²³ И подигнућу им једног пастира који ће их пасти, слугу свог Давида; он ће их пасти и биће им пастир.

²⁴ А ја Господ бићу им Бог, и слуга мој Давид кнез међу њима. Ја Господ рекох.

²⁵ И учинићу с њима завет мирни, истребићу зле звери из земље, и они ће живети у пустињи без страха и спаваће у шумама.

²⁶ И благословићу њих и шта је око горе моје, и пуштаћу дажд на време; дажди ће благословни бити.

²⁷ И дрвета ће пољска рађати свој род, и земља ће рађати свој род; и они ће бити у својој земљи без страха, и познаће да сам ја Господ кад поломим палице јарма њиховог, и избавим их из руку оних који их заробише.

²⁸ И неће више бити плен народима, и звери земаљске неће их јести, него ће живети без страха и нико их неће плашити.

²⁹ И подигнућу им биљку за славу, и неће више умирати од глади у земљи, нити ће подносити срамоту од народа.

³⁰ И познаће да сам ја Господ Бог њихов с њима, и они, дом Израилљев, да су мој народ, говори Господ Господ.

³¹ А ви сте стадо моје, овце паше моје, ви људи, а ја сам Бог ваш, говори Господ Господ.

35

Прорицање о пропасти Едома.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, окрени лице своје према гори Сиру и пророкуј против ње.

³ И реци: Овако вели Господ Господ: ево ме на тебе, горо Сире! И дигнућу руку своју на те, и опустећу те сасвим.

⁴ Градове ћу твоје опустети, и ти ћеш бити пустош, и познаћеш да сам ја Господ.

⁵ Што је у тебе вечно непријатељство, и расипаш синове Израилеве мачем у невољи њиховој, кад је крај безакоњу њиховом,

⁶ зато, тако ја био жив, говори Господ Господ, крви ћу те предати и крв ће те гонити, јер не мрзиш на крв, крв ће те гонити.

⁷ И обратићу гору Сир сасвим у пустош, да нико неће долазити ни одлазити.

⁸ И напунићу горе њене побијених њених; на хумовима твојим и у долинама твојим и по свим потоцима твојим падаће побијени од мача.

⁹ Вечну пустињу начинићу од тебе и градови се твоји неће оправити, и познаћете да сам ја Господ.

¹⁰ Што говориш: Ова два народа и ове две земље моје ће бити, и наследићемо их, ако и јесте Господ био онде,

¹¹ зато, тако ја био жив био, говори Господ Господ, учинићу по гневу твојем и по зависти твојој, с којом си поступала из мржње према њима, и бићу познат међу њима кад ти судим.

¹² И познаћеш да сам ја Господ чуо све твоје хуле које си говорила на горе Израилеве рекавши: Опустеше, нама су дане да их једемо.

¹³ И величасте се супрот мени устима својим, и множите на ме речи своје; чуо сам.

¹⁴ Овако вели Господ Господ: Кад се сва земља стане веселити, тебе ћу опустети.

¹⁵ Како си се ти веселила наследству дома Израилјевог што опусте, тако ћу и тебе учинити: опустећеш, горо Сире, и сва земљо едомска; и познаће се да сам ја Господ.

36

Избављење Израиља. Обрицање новог срца и благословене земље.

¹ Ти, сине човечји, пророкуј горама Израилјевим, и реци: Горе Израилјеве, чујте реч Господњу.

² Овако вели Господ Господ: Што непријатељ говори за вас: Ха ха! Вечне висине посташе наше наследство;

³ зато пророкуј и реци: Овако вели Господ Господ: Што вас пустоше и прождиру са свих страна, да постанете наследство осталим народима, и постасте прича и руг народима,

⁴ зато, горе Израилјеве, чујте реч Господа Господа; овако вели Господ горама Израилјевим и хумовима, потоцима и долинама, и пустим развалинама и градовима остављеним, које посташе грабеж и подсмех осталим народима унаоколо,

⁵ зато овако вели Господ Господ: У огњу ревности своје говорих против осталих народа и против све едомске, што освојише моју земљу радујући се из свега срца и ругајући се из душе да би је опленили.

⁶ Зато пророкуј за земљу Израилјеву, и реци горама и хумовима, потоцима и долинама: Овако

вели Господ Господ: Ево, ја говорих у ревности својој и у јарости својој; што подносите срамоту од народа,

⁷ зато овако вели Господ Господ: Ја подигох руку своју да ће народи што су око нас носити срамоту своју.

⁸ А ви, горе Израилјеве, пуштаћете гране своје, и род свој носићете народу мом Израилју, јер ће скоро доћи.

⁹ Јер ево ме код вас, и гледаћу вас, и бићете рађене и засеване.

¹⁰ И умножићу у вама људе, дом Израилјев сав колики је, и градови ће се населити и пустолине саградити.

¹¹ Умножићу у вама људе и стоку, и намножиће се и наплодити, и населићу вас како бисте пре; и учинићу вам добра више него пре; и познаћете да сам ја Господ.

¹² И доведићу к вама људе, народ свој Израилја, и наследиће вас, и бићете им наследство, и нећете их више затирати.

¹³ Овако вели Господ Господ: Што вам говоре да сте земља која прождире људе и затире своје народе,

¹⁴ зато нећеш више прождирати људи, и народа својих нећеш више затирати, говори Господ Господ.

¹⁵ И нећу дати да се више у теби чује срамота од народа, и руга од народа нећеш више подносити, и нећеш више затирати својих народа, говори Господ Господ.

¹⁶ Опет ми дође реч Господња говорећи:

¹⁷ Сине човечи, дом Израилјев живећи у својој земљи оскврни је својим путем и својим делима;

пут њихов беше преда мношвом као нечистота жене одвојене.

¹⁸ Зато излих гнев свој на њих ради крви коју пролише на земљу и ради гадних богова њихових, којима је оскврнише.

¹⁹ И расејах их по народима, и разасуше се по земљама; по путевима њиховим и по делима њиховим судих им.

²⁰ И кад дођоше међу народе, где год дођоше оскврнише свето име моје, а за њих се говораше да су Господњи народ и да су из земље његове изашли.

²¹ Али ми се сажали ради светог имена мог, које оскврни дом Израилљев у народима у које дође.

²² Зато реци дому Израилљевом: Овако вели Господ Господ: Нећу вас ради учинити, доме Израилљев, него ради светог имена свог, које оскврните у народима у које дођосте;

²³ и посветићу име своје велико оскврњено у народима, које ви оскврните међу њима; и народи ће познати да сам ја Господ, говори Господ Господ, кад се посветим у вама пред њима.

²⁴ Јер ћу вас узети из народа, и покупићу вас из свих земаља, и доведићу вас у вашу земљу.

²⁵ И покропићу вас водом чистом, и бићете чисти; ја ћу вас очистити од свих нечистота ваших и од свих гадних богова ваших.

²⁶ И даћу вам ново срце, и нов ћу дух метнути у вас, и извадићу камено срце из тела вашег, и даћу вам срце месно.

²⁷ И дух свој метнућу у вас, и учинићу да ходите по мојим уредбама и законе моје да држите и извршуете.

²⁸ И наставаћете у земљи коју сам дао оцима вашим, и бићете ми народ и ја ћу вам бити Бог.

²⁹ И опростићу вас свих нечистота ваших, и дозвољу жито и умножићу га, и нећу пустити на вас глади.

³⁰ И умножићу род на дрветима и род на њиви, те нећете више подносити срамоте међу народима са глади.

³¹ И опоменућете се злих путева својих и дела својих која не беху добра, и сами ћете себи бити мрски за безакоња своја и за гадове своје.

³² Нећу вас ради учинити, говори Господ Господ; знајте; посрамите се и постидите се путева својих, доме Израилљев.

³³ Овако вели Господ Господ: Кад вас очистим од свих безакоња ваших, населићу градове, и пустолине ће се опет саградити.

³⁴ И пуста ће се земља радити, што је била пуста пред сваким који пролажаше.

³⁵ И рећи ће се: Земља ова што беше пуста поста као врт едемски, и градови што беху пусти, разваљени и раскопани, утврдише се и населише се.

³⁶ И народи који остану око вас познаће да ја Господ саграђујем разваљено и засађујем опустело. Ја Господ рекох, и учинићу.

³⁷ Овако вели Господ Господ: још ће ме тражити дом Израилљев да им учиним, да их умножим људима као стадо.

³⁸ Као свето стадо, као стадо у Јерусалиму о празницима њиховим, тако ће пусти градови бити пуни стада људи, и познаће да сам ја Господ.

37

Израилљев васкрс и уједињење.

¹ Рука Господња дође нада ме, и Господ ме изведе у духу, и постави ме усред поља, које беше пуно кости.

² И проведе ме покрај њих унаоколо, и гле, беше их врло много у пољу, и гле, бежу врло суве.

³ И рече ми: Сине човечји, хоће ли оживети ове кости? А ја рекох: Господе Господе, Ти знаш.

⁴ Тада ми рече: Пророкуј за те кости, и кажи им: Сухе кости, чујте реч Господњу.

⁵ Овако говори Господ Господ овим костима: Гле, ја ћу метнути у вас дух, и оживећете.

⁶ И метнућу на вас жиле, и обложићу вас месом, и навући ћу на вас кожу, и метнућу у вас дух, и оживећете, и познаћете да сам ја Господ.

⁷ Тада стадох пророковати, како ми се заповеди; а кад пророковах, наста глас, и гле потрес, и кости се прибираху свака ка својој кости.

⁸ И погледах, и гле, по њима изиђоше жиле и месо, и озго се кожа навуче; али духа не беше у њима.

⁹ Тада ми рече: Пророкуј духу, пророкуј, сине човечји, и реци духу: Овако вели Господ Господ: Од четири ветра дођи, душе, и дуну на ове побијене да живе.

¹⁰ И пророковах, како ми се заповеди, и уђе у њих дух, и оживеше, и стадоше на ноге, беше војска врло велика.

¹¹ Тада ми рече: Сине човечји, ове су кости сав дом Израиљев; гле, говоре: Посахнуше кости наше и прође надање наше, пропадосмо.

¹² Зато пророкуј, и кажи им: Овако вели Господ Господ: Ево, ја ћу отворити гробове ваше, и извешћу вас из гробова ваших, народе мој, и доведешћу вас у земљу Израиљеву.

13 И познаћете да сам ја Господ, кад отворим гробове ваше, и изведем вас из гробова ваших, народе мој.

14 И метнућу дух свој у вас да оживите, и населићу вас у вашој земљи, и познаћете да ја говорим и чиним, говори Господ.

15 Опет ми дође реч Господња говорећи:

16 Ти, сине човечји, узми једно дрво, и напиши на њему: Јуди и синовима Израиљевим, друговима његовим. Па онда узми друго дрво, и на њему напиши: Јосифу дрво Јефремово и свега дома Израиљевог, другова његових.

17 И састави их једно с другим да буду као једно у твојој руци.

18 И кад ти кажу синови твог народа говорећи: Хоћеш ли нам казати шта ти је то?

19 Реци им: Овако вели Господ Господ: Ево, ја ћу узети дрво Јосифово, што је у Јефремовој руци, и племена Израиљевих, другова његових, и саставићу га с дрветом Јудиним, и начинићу од њих једно дрво, и биће једно у мојој руци.

20 И дрвета, на којима напишеш, нека ти буду у руци пред њима.

21 И реци им: Овако вели Господ Господ: Ево, ја ћу узети синове Израиљеве из народа у које отидоше, и сабраћу их одсвуда, и довешћу их у земљу њихову.

22 И начинићу од њих један народ у земљи, на горама Израиљевим, и један ће цар бити цар свима њима, нити ће више бити два народа, нити ће више бити раздељени у два царства.

23 И неће се више скврнити гадним боговима својим ни гнусобама својим нити каквим преступима својим, и избавићу их из свих станова

њихових у којима грешише, и очистићу их, и они ће ми бити народ и ја ћу им бити Бог.

²⁴ И слуга мој Давид биће им цар, и сви ће имати једног пастира, и ходиће по мојим законима, и уредбе ће моје држати и извршавати.

²⁵ И седиће у земљи коју дадох слуги свом Јакову, у којој седеше оци ваши; у њој ће седети они и синови њихови и синови синова њихових до века, и Давид слуга мој биће им кнез до века.

²⁶ И учинићу с њима завет мирни, биће вечан завет с њима, и утврдићу их и умножићу их, и наместићу светињу своју усред њих навек.

²⁷ И шатор ће мој бити код њих, и ја ћу им бити Бог и они ће ми бити народ.

²⁸ И народ ће познати да сам ја Господ који посвећујем Израиља, кад светиња моја буде усред њих до века.

38

Прорицање о упаду Гога у земљу Израиљеву и о његовом полуму.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Сине човечји, окрени лице своје према Гогу у земљи Магогу, кнезу и глави у Месеху и Тувалу, и пророкуј на њ;

³ и реци: Овако вели Господ Господ: ево ме на тебе, Гоже, кнеже и главо Месеху и Тувалу;

⁴ и вратићу те натраг, и метнућу ти жвале у чељусти, и извешћу тебе и сву војску твоју, коње и коњике, све добро одевене, збор велики са штитовима и штитићима, све који мачем машу,

⁵ с њима Персијанце, Етиопљане и Путеје, све са штитовима и под шлемовима,

⁶ Гомера и све чете његове, дом Тогармин са северног краја и све чете његове, многе народе с тобом.

⁷ Приправи све и спреми се ти и све људство твоје, што се сабрало код тебе, и буди им стражар.

⁸ После много времена бићеш похођен, и последњих година доћи ћеш у земљу избављену од мача и сабрану из многих народа, у горе Израилјеве, које беху једнако пусте, а они ће преведени из народа сви живети без страха.

⁹ И подигнућеш се, и доћи ћеш као бура, бићеш као облак да покријеш земљу ти и све чете твоје и многи народи с тобом.

¹⁰ Овако вели Господ Господ: и тада ће ти доћи у срце ствари, и смишљаћеш зле мисли.

¹¹ И рећи ћеш: Идем на земљу где су села, и ударићу на мирни народ који живи без страха, који сви живе у местима без зидова и немају ни преворница ни врата,

¹² да наплениш плена и награбиш грабежа, да посегнеш руком својом на пустиње насељене и на народ сабрани из народа, који се бави стоком и имањем, и живи усред земље.

¹³ Сава и Дедан и трговци тарсиски и сви лавићи његови казаће ти: Јеси ли дошао да плениш плен? Јеси ли скупио људство своје да грабиш грабеж? Да однесеш сребро и злато, да узмеш стоку и трг, да наплениш много плена?

¹⁴ Зато пророкуј, сине човечји, и реци Гогу: Овако вели Господ Господ: У оно време, кад ће мој народ Израилљ живети без страха, нећеш ли знати?

¹⁵ И доћи ћеш из свог места, са северног краја, ти и многи народи с тобом, сви јашући на коњима, мноштво велико и војска велика.

¹⁶ И подигнућеш се на мој народ Израилља као облак да покријеш земљу, у последње време доведићу те на земљу твоју да ме познаду народи кад се посветим у теби пред њима, Гоже!

¹⁷ Овако вели Господ Господ: Ниси ли ти онај о коме говорих у старо време преко слуга твојих, пророка Израилљевих, који пророковаше у оно време годинама да ћу те довести на њих.

¹⁸ А кад дође Гог на земљу Израиллеву, говори Господ Господ, онда ће се подигнути јарост твоја у гневу мом.

¹⁹ И у ревности својој, у огњу гнева свог говорићу: доиста, тада ће бити дрхат велики у земљи Израиллевој.

²⁰ И рибе морске и птице небеске и звери пољске и све што гамиже по земљи, и сви људи по земљи задрхтаће од мене, и горе ће се развалити и врлети попадати, и сви ће зидови попадати на земљу.

²¹ И дозвољу на њ мач по свим горама твојим, говори Господ Господ: Мач ће се сваког обратити на брата његовог.

²² И судићу му помором и крвљу; и пустићу на њ и на чете његове и на многе народе, који буду с њим, силан дажд, камење од града, огањ и сумпор.

²³ И прославићу се и посветићу се и бићу познат пред многим народима, и познаће да сам ја Господ.

39

*Наставак прорицања о пропасти Гога.
Повратак Израилљев.*

¹ Ти дакле, сине човечји, пророкуј против Гога, и реци: Овако вели Господ Господ: Ево ме на те, Гоже, кнеже и главо Месеху и Тувалу.

² И вратићу те натраг и водићу те, и извешћу те из северних крајева и доведићу те на горе Израилеве.

³ И избићу ти лук твој из леве руке, и просућу ти из десне руке стреле.

⁴ На горама ћеш Израилевим пасти ти и све чете твоје и народи који буду с тобом; птицама, свакојаким птицама крилатим и зверима пољским даћу те да те изједу.

⁵ На пољу ћеш пасти, јер ја рекох, говори Господ Господ.

⁶ И пустићу огањ на Магога и на оне који живе на острвима без страха; и познаће да сам ја Господ.

⁷ И свето име своје обзнанићу усред народа свог Израилја, и нећу више дати да се скврни свето име моје, него ће познати народи да сам ја Господ, Светац у Израилју.

⁸ Ево, доћи ће, и збиће се, говори Господ Господ; то је дан за који говорих.

⁹ Тада ће изаћи становници градова Израилевих, и наложиће на огањ и спалиће оружје и штитове и штитиће, лукове и стреле, сулице и копља, и ложиће их на огањ седам година.

¹⁰ И неће носити дрва из поља, нити ће сећи у шуми, него ће оружје ложити на огањ, и оплениће оне који их пленише, и поотимаће од оних који од њих отимаше, говори Господ Господ.

¹¹ И у то ћу време дати Гогу место за гроб онде у Израилју, долину којом се иде на исток к мору, и она ће стиснути уста путницима; онде ће бити

погребен Гог и све мноштво његово, и прозваће се долина мноштва Гоговог.

¹² И укопаваће их дом Израилљев седам месеци, да би очистили земљу.

¹³ И укопаваће их сав народ, и биће им на славу у онај дан кад се прославим, говори Господ Господ.

¹⁴ И одвојиће људе који ће једнако ићи по земљи и с онима који пролазе укопавати оне који би остали по земљи да је очисте; после седам месеца тражиће.

¹⁵ И проходиће земљу и ићи по њој, и ко види кости људске, начиниће код њих знак, докле их не укопају гробари у долини мноштва Гоговог.

¹⁶ А и граду ће бити име Амона; и тако ће очистити земљу.

¹⁷ Ти, дакле, сине човечји, овако говори Господ Господ, реци птицама, свакојаким птицама и свим зверима пољским: Скупите се и ходите, саберите се са свих страна на жртву моју, коју кољем за вас, на велику жртву на горама Израилљевим, и јешћете меса и пићете крви;

¹⁸ јешћете меса јуначког и пићете крви кнезова земаљских, овнова, јагањаца и јараца и телаца, све угојене стоке васанске.

¹⁹ И јешћете претилине да ћете се наситити, и пићете крви да ћете се опити од жртава мојих што ћу вам наклати.

²⁰ И наситићете се за мојим столом коња и коњика, јунака и свакојаким војника, говори Господ Господ.

²¹ И пустићу славу своју међу народе, и сви ће народи видети суд мој који ћу учинити и моју руку коју ћу дигнути на њих.

22 И познаће дом Израилљев да сам ја Господ Бог њихов, од оног дана и после.

23 И народи ће познати да се за своје безакоње зароби дом Израилљев, што мени згрешише, те сакрих лице своје од њих, и дадох их у руке непријатељима њиховим, и сви падоше од мача.

24 По нечистоти њиховој и по преступу њихову учиних им и сакрих лице своје од њих.

25 Тога ради овако говори Господ Господ: Повратићу робље Јаковљево и смиловаћу се свему дому Израилљевом и ревноваћу за свето име своје,

26 пошто поднесу срамоту своју и све преступе своје, којима ми преступише док сеђаху у својој земљи без страха и никога не беше да их плаши,

27 кад их доведем натраг из народа и саберем их из земаља непријатеља њихових, и посветим се у њима пред многим народима.

28 И познаће да сам ја Господ Бог њихов кад одведавши их у ропство међу народе опет их саберем у земљу њихову не оставивши их ниједнога онде.

29 И нећу више крити лице своје од њих кад излијем Дух свој на дом Израилљев, говори Господ Господ.

40

Утвара новог храма. Његове предње просторије, врата и тремови.

1 Двадесет пете године робовања нашег, у почетку године, десети дан месеца, четрнаесте године од како се узе град, исти дан дође нада ме рука Господња и одведе ме онамо.

² Утварама Божјим одведе ме у земљу Израилјеву, и постави ме на гору врло високу, на којој беше с југа као саграђен град.

³ И одведе ме онамо, и гле, човек, који на очи беше као од бронзе, с ужем ланеним у руци и с трском мерачком, и стајаше на вратима.

⁴ И проговори ми тај човек: Сине човечји, гледај очима својим и слушај ушима својим, и узми на ум све што ћу ти показати, јер си доведен овамо да ти покажем; кажи дому Израилјевом све што видиш.

⁵ И гле, беше зид споља око дома, а у руци оном човеку трска мерачка од шест лаката, а лакат беше с подланице дужи од обичног; и измери грађевину у ширину, и беше једна трска, и у висину, и беше један трска.

⁶ Па дође на врата која беху према истоку, и изиђе уз басамаче, и измери један праг вратима, и беше у ширину једна трска, и други праг, и беше у ширину једна трска;

⁷ и клети, и свака беше једну трску дуга и једну трску широка; а између клети беше пет лаката; и праг на вратима код трема на унутрашњим вратима, и беше с једне трске.

⁸ И измери трем на вратима унутрашњим, и беше једна трска.

⁹ И измери трем на вратима, и беше осам лаката; и довратнике им, и беху два лакта; а трем на вратима беше изнутра;

¹⁰ и клети код врата према истоку беху три амо и три тамо, једне мере све три, и једне мере беху довратници тамо и амо.

¹¹ И измери ширину вратима, и беше десет лаката, и тринаест лаката беше у дужину вратима.

¹² И пред клетима беше места један лакат, и за један лакат беше места с друге стране, и у свакој клети беше шест лаката од туда и шест лаката од овуда.

¹³ После измери врата од крова једне клети до крова друге, и беше у ширину двадесет и пет лаката, врата према вратима.

¹⁴ И начини довратнике од шездесет лаката, и пред довратницима трем на вратима унаоколо.

¹⁵ И од лица врата на која се улази до лица трема на унутрашњим вратима беше педесет лаката.

¹⁶ И беху прозори на клетима и на довратницима њиховим сужени унутра око врата, тако и на тремовима, прозори беху изнутра свуда унаоколо, и по довратницима палме.

¹⁷ Потом ме уведе у спољашњи трем, и гле, беху клети и под начињен свуда унаоколо у трему, тридесет клети на поду.

¹⁸ А тај под покрај врата према дужини врата беше нижи под.

¹⁹ Потом измери ширину од лица доњих врата до лица унутрашњег трема споља, и беше сто лаката к истоку и северу.

²⁰ И врата која беху к северу на трему спољашњем измери у дужину и у ширину;

²¹ и беху три клети тамо и три амо, и довратници им и тремови беху исте мере као у првих врата; педесет лаката беше у дужину а у ширину двадесет и пет лаката;

²² и прозори им и тремови и палме беху на меру као на вратима која гледају на исток, и иђаше се

к њима уза седам басамака, и тремови беху пред њима.

²³ И врата од унутрашњег трема беху према вратима северним и источним, и измери од врата до врата, и беше сто лаката.

²⁴ После ме одведе к југу, и гле, беху врата према југу; и измери им доворотнике и тремове, и беше иста мера.

²⁵ И беху прозори на њима и на тремовима њиховим унаоколо као они прозори; педесет лаката беше у дужину и двадесет и пет лаката у ширину.

²⁶ И иђаше се к њима уза седам басамака, и тремови беху пред њима, и палме једна од туда, а једна од овуда по доворотницима.

²⁷ И врата од унутрашњег трема беху према југу; и измери од врата до врата к југу, и беше сто лаката.

²⁸ Тада ме уведе у унутрашњи трем јужним вратима; и измери јужна врата, и беше иста мера.

²⁹ И клети њихове и доворотници и тремови беху исте мере, и прозори на њима и на тремовима унаоколо; педесет лаката беше у дужину, и двадесет и пет лаката у ширину.

³⁰ И тремови беху унаоколо, двадесет и пет лаката у дужину и пет лаката у ширину.

³¹ И тремови им беху према спољашњем трему, и палме по доворотницима, и уз осам басамака иђаше се к њима.

³² Потом ме одведе у унутрашњи трем к истоку, и измери врата, и беше иста мера;

³³ и клети им и доворотници и тремови беху исте мере; и беху прозори на њима и на

тремовима њиховим унаоколо; у дужину беше педесет лаката, а у ширину двадесет и пет лаката;

³⁴ и тремови им бежу према спољашњем трему, и палме по довратницима и тамо и амо, и уз осам басамака иђаше се к њима.

³⁵ Потом одведе ме на северна врата и измери их, и бежу исте мере.

³⁶ Тако и клети им и довратници и тремови и прозори унаоколо; у дужину педесет лаката, а у ширину двадесет и пет лаката.

³⁷ И довратници им бежу према спољашњем трему, и палме по довратницима и тамо и амо, и уз осам басамака иђаше се к њима.

³⁸ И клети с вратима бежу код довратника тих врата, онде се праху жртве паљенице.

³⁹ А у трему од врата бежу два стола с једне стране и два стола с друге стране да се на њима кољу жртве паљенице и жртве за грех и за кривицу;

⁴⁰ и на страни споља како се улази на северна врата бежу два стола, и на другој страни у трему од истих врата бежу два стола;

⁴¹ четири стола бежу с једне стране и четири с друге стране уз врата, осам столова, на којима се кољаше.

⁴² А четири стола за жртву паљеницу бежу од тесаног камена, у дужину подруг лакта, и подруг лакта у ширину а у висину један лакат, и на њима се остављаше оруђе којима се кољаху жртве паљенице и друге жртве.

⁴³ И унутра бежу куке с подланице свуда у наоколо, а на столове се меташе месо од жртава.

⁴⁴ И споља пред вратима унутрашњим бежу клети за певаче у унутрашњем трему; једне бежу

уз врата северна и гледаху према југу, а друге беху уз источна врата и гледаху према северу.

⁴⁵ Тада ми рече: Ове клети што гледају на југ јесу за свештенике који служе око дома;

⁴⁶ а оне клети што гледају на север јесу за свештенике који служе код олтара; то су синови Садокови, који између синова Левијевих приступају ка Господу да Му служе.

⁴⁷ Потом измери трем, и беше у дужину сто лаката и у ширину сто лаката, четвртаст; и олтар беше пред домом.

⁴⁸ После ме одведе у трем од дома, и измери довратнике трему, и беше пет лаката отуд и пет лаката одовуд; а врата беху широка три лакта отуд и три лакта одовуд;

⁴⁹ дужина трему беше двадесет лаката, а ширина једанаест лаката, и уз басамаче се иђаше к њему, и ступови беху уз довратнике, један отуд и један одовуд.

41

Опис унутрашњости храма.

¹ После ме одведе у цркву, и измери довратнике, и беше шест лаката у ширину отуда и шест лаката у ширину одовуда, према ширини шатору.

² А вратима ширина беше десет лаката, а стране вратима беху од пет лаката од туд и од пет лаката од овуда; по том измери јој дужину, и беше четрдесет лаката, и ширину, и беше двадесет лаката.

³ Па уђе унутра и измери довратнике, и беху од два лакта; а врата беху од шест лаката, а ширина вратима седам лаката.

⁴ И измери дужину онде, и беше двадесет лаката, а ширина двадесет лаката унутра у цркви; и рече ми: Ово је светиња над светињама.

⁵ И измери зид дому, и беше шест лаката, и ширина клети унаоколо у дому беше четири лакта.

⁶ А клети беху по три једна над другом, и беше их тридесет, и допираху до зида који беше у дому унаоколо за клети да их држи, а не држаше их зид од дома.

⁷ Јер се рашириваше грађевина озго унаоколо за клети које беху око дома озго свуда унаоколо, и зато грађевина беше озго шира, и најниже клети беху озго шире за средње.

⁸ И видех уз дом висину унаоколо; а под у клети беше с целе трске, шест лаката.

⁹ Ширина зиду уз клети споља беше пет лаката, а беше празно место клетима која беху уз дом.

¹⁰ И међу клетима беше двадесет лаката ширине око дома.

¹¹ А врата од клети беху к празном месту, једна према северу, а једна према југу, а ширина оном празном месту пет лаката свуда унаоколо.

¹² А грађевина која беше пред одељеном страном к западу имаше седамдесет лаката у ширину, а зид те грађевине беше пет лаката широк унаоколо, и деведесет лаката дуг.

¹³ Потом измери дом, и беше у дужину сто лаката; одељена страна и грађевина и зидови јој, све заједно у дужину сто лаката.

¹⁴ И ширина пред домом и одељеном страном к истоку имаше сто лаката.

¹⁵ И измери дужину грађевини пред одељеном страном што беше иза ње, и клети њене од туда и од овуда, и беше сто лаката.

И унутрашњи дом и ходнике од трема;

¹⁶ прагове и прозоре сужене, и клети унаоколо у три реда, према прагу, што беше обложено дрветом свуда унаоколо, од земље до прозора, и прозори беху обложени;

¹⁷ до врх врата и до дома унутрашњег, и споља, и сав зид унаоколо изнутра и споља на меру.

¹⁸ И беху начињени херувими и палме, једна палма међу два херувима, и у сваког херувима беху два лица:

¹⁹ Лице човечје према палми од туда, и лице лавово према палми од овуда; тако беше начињено по свему дому унаоколо;

²⁰ од земље до врх врата беху херувими и палме начињене, тако и по зиду у цркви.

²¹ У цркви доворотници беху на четири угла; и светињи лице беше онако.

²² Олтар беше дрвен, три лакта висок, и два лакта дуг, с угловима, и дужина и стране беху од дрвета. И рече ми: То је сто који стоји пред Господом.

²³ Двоја врата беху у цркви и светињи;

²⁴ а у вратима беху два крила, која се обртаху, два крила у једних врата и два у других.

²⁵ И на вратима црквеним беху начињени херувими и палме, као по зидовима; и греде дрвене беху пред тремом споља.

²⁶ И беху уски прозори и палме од туда и од овуда по странама трему и по клетима у дому и по гредама.

42

Споредне зграде и мере храма.

¹ И изведе ме у спољашњи трем према северу, и доведе ме ка клетима, које беху према одељеној страни и према грађевини на северу.

² С лица беше у дужину сто лаката код северних врата, а у ширину педесет лаката.

³ Према унутрашњем трему од двадесет лаката и према поду спољашњег трема беху клети према клетима у три реда.

⁴ И пред клетима беше ходник у ширину од десет лаката, унутра, пут к њима од једног лакта, и врата беху према северу.

⁵ А најгорње клети беху тешње, јер клети доње и средње у згради излажаху већма него оне.

⁶ Јер беху на три пода, али немаху ступова као у трему, и зато се сужаваше изнад доњег и средњег од земље.

⁷ А ограда која беше споља према клетима к трему спољашњем пред клетима имаше у дужину педесет лаката.

⁸ Јер дужина клетима, које беху у трему спољашњем, беше педесет лаката. И гле, пред црквом беше сто лаката.

⁹ А под тим клетима беше улаз с истока, којим се улажаше у њих из спољашњег трема.

¹⁰ У ширини ограде тог трема к истоку пред одељеном страном и пред грађевином беху клети.

¹¹ А пред њима беше пут као код северних клети; једнаке дужине и једнаке ширине беху, и излази им и врата беху једнака.

¹² И каква беху врата у клети које беху према југу, таква беху врата где се почињаше пут пред оградом право к истоку, кад се иде к њима.

¹³ И рече ми: Северне клети и јужне клети пред одељеном страном јесу свете клети, где свештеници који приступају ка Господу једу

пресвете ствари, онде ће остављати пресвете ствари и дар и принос за грех и принос за кривицу, јер је свето место.

¹⁴ Кад свештеници уђу, неће излазити из светиње у спољашњи трем, него ће онде остављати хаљине своје у којима служе, јер су свете, и облачиће друге хаљине, па онда излазити к народу.

¹⁵ И измеривши дом унутрашњи одведе ме на врата источна и измери свуда унаоколо.

¹⁶ Измери источну страну трском мерачком, и беше пет стотина трсака, трском мерачком унаоколо.

¹⁷ Измери северну страну, и беше пет стотина трсака, трском мерачком унаоколо.

¹⁸ Измери јужну страну, и беше пет стотина трсака, трском мерачком.

¹⁹ И окренувши се на западну страну, измери, и беше пет стотина трсака, трском мерачком.

²⁰ Измери са четири стране, и беше зид унаоколо пет стотина трсака дуг и пет стотина широк да раздваја свето место од светског.

43

Слава новог храма. Олтар и његово освећење.

¹ Потом ме одведе к вратима која гледају на исток.

² И гле, слава Бога Израилјевог дохођаше од истока, и глас јој беше као глас велике воде, и земља се сјаше од славе Његове.

³ И утвара коју видех беше као утвара коју видех кад дођох да затрем град: беше утвара као она коју видех на реци Хевару; и падох на лице своје.

⁴ А слава Господња уђе у дом на врата која гледају на исток.

⁵ И подиже ме дух и одведе ме у унутрашњи трем; и гле, дом беше пуна славе Господње.

⁶ И чух где ми проговори из дома, и Човек стајаше код мене.

⁷ И рече ми: Сине човечји, ово је место престола мог и место стопа ногу мојих, где ћу наставати усред синова Израиљевих до века; и дом Израиљев неће више скврнити свето име моје, ни они ни цареви њихови курварством својим и мртвим телесима царева својих на висинама својим.

⁸ Меташе праг свој до мог прага, и довратнике своје до мојих довратника и преграду између мене и себе, те скврнише свето име моје гадовима својим које чињаху; зато их сатрх у гневу свом.

⁹ Сада нека уклоне далеко од мене курварство своје и мртва телеса царева својих, и наставаћу усред њих до века.

¹⁰ Ти, сине човечји, покажи дому Израиљевом овај дом, нека се постиде безакоња свог, и нека измере све.

¹¹ И кад се постиде свега што су чинили, покажи им облик од дома и ред и изласке и уласке, и све облике и сву уредбу и све облике и све законе, и опиши им га да пазе на сав облик његов и на све уредбе, и тако чине.

¹² А ово је закон за дом: наврх горе колико заузима унаоколо да буде светиња над светињама. Ето, то је закон за дом.

¹³ А ово је мера за олтар на лакте, а у лакту је један обичан лакат и подланица: подножје му лакат високо и лакат широко, а оплата на њему

по крају унаоколо с педи; таква је горња страна олтару.

¹⁴ А од подножја на земљи до нижег појаса два лакта, и у ширину један лакат; а од мањег појаса до већег појаса четири лакта, и у ширину лакат.

¹⁵ А сам олтар да буде четири лакта висок, од олтара горе да буду четири рога.

¹⁶ А олтар да буде дванаест лаката дуг и дванаест лаката широк, и четвртаст на четири стране.

¹⁷ И појас да је четрнаест лаката дуг и четрнаест лаката широк на четири стране, а оплата око њега од по лакта, и подножје му од лакта унаоколо, и басамаци му да буду окренути на исток.

¹⁸ И рече ми: Сине човечји, овако вели Господ Господ, ово су наредбе за олтар кад се начини да се на њему приносе жртве паљенице и да се кропи крвљу.

¹⁹ И свештеницима Левитима који су од семена Садоковог, који приступају к мени, говори Господ Господ, да ми служе, даћеш јунца за жртву за грех.

²⁰ И узми крви његове, и помажи му четири рога и четири угла од појаса и оплату унаоколо, тако ћеш га очистити и учинити очишћење за њ.

²¹ Потом узми јунца за грех, и нека се спали на месту одређеном у дому изван светиње.

²² А други дан принеси јарца здравог за грех, и нека очисте њим олтар како су очистили јунцем.

²³ А кад очистиш, принеси јунца здравог и овна од стада здравог.

²⁴ И кад их принесеш пред Господом, нека свештеници баце на њих соли и принесу их на жртву паљеницу Господу.

²⁵ Седам дана приноси јарца за грех сваки дан; и јунца и овна из стада здравог нека приносе.

²⁶ Седам дана нека чине очишћење за олтар, и очисте га и посвете.

²⁷ А кад се наврше ти дани, осмог дана и после нека приносе свештеници на олтару жртве ваше паљенице и жртве ваше захвалне, и примићу вас, говори Господ Господ.

44

О свештеницима новог храма.

¹ И одведе ме опет к вратима спољашњим од светиње, која гледају на исток, а она беху затворена.

² И рече ми Господ: Ова врата нека буду затворена и да се не отварају, и нико да не улази на њих, јер је Господ Бог Израилев ушао на њих; зато нека буду затворена.

³ За кнеза су; сам кнез нека седа на њима да једе хлеб пред Господом; кроз трем од ових врата нека улази и истим путем нека излази.

⁴ И одведе ме к северним вратима пред дом; и видех, и гле, дом Господњи беше пун славе Господње, и падох на лице своје.

⁵ И рече ми Господ: Сине човечји, пази срцем својим и види очима својим и слушај ушима својим шта ћу ти казати за све уредбе дома Господњег и за све законе Његове; пази срцем својим на све улазе у дом и на све излазе из светиње.

⁶ И реци одметничком дому Израилевом: Овако вели Господ Господ: Доста је гадова ваших, доме Израилев,

⁷ што уводисте туђинце необрезаног срца и необрезаног тела да буду у мојој светињи да скврне дом мој, и приносите мој хлеб, претилину и крв, и тамо преступаше мој завет осим свих гадова ваших;

⁸ и не извршавасте шта треба за моју светињу, него постависте људе по својој вољи да извршују шта треба у мојој светињи.

⁹ Овако вели Господ Господ: Ни један туђин необрезаног срца и необрезаног тела да не долази у моју светињу, ни један од свих туђинаца који су међу синовима Израиљевим.

¹⁰ А Левити који одступаше од мене кад зађе Израиљ, који зађоше од мене за гадним боговима својим, носиће безакоње своје.

¹¹ И биће слуге у мојој светињи у служби на вратима од дома служећи дому; они ће клати жртве паљенице и друге жртве народу, и стајаће пред њима служиће им.

¹² Што им служише пред гадним боговима њиховим и бише дому Израиљевом спотицање на безакоње, зато подигох руку своју на њих, говори Господ Господ, да ће носити безакоње своје,

¹³ и неће приступати к мени да ми врше свештеничку службу, нити којој светињи мојој, ни светињи над светињама неће приступати, него ће носити срамоту своју и гадове своје, које чинише.

¹⁴ Него ћу их поставити за чуваре дому на сваку службу његову и на све што бива у њему.

¹⁵ А свештеници Левити синови Садокови, који извршаваху шта треба у мојој светињи, кад синови Израиљеви зађоше од мене, они ће приступати к мени да ми служе, и стајаће преда мношвом приносећи ми претилину и крв, говори Господ Господ.

¹⁶ Они нека улазе у моју светињу и они нека приступају к столу мом да ми служе и нека извршују шта сам заповедио да се извршује.

¹⁷ И кад улазе на врата унутрашњег трема, нека обуку ланене хаљине, и ништа да не буде на њима вунено кад служе на вратима унутрашњег трема и у њему.

¹⁸ На главама нека им буду капе ланене и гаће ланене по бедрима, и да се не пашу ничим ода шта би се знојили.

¹⁹ А кад излазе у трем спољашњи, у спољашњи трем к народу, нека свуку са себе хаљине у којима служе, и оставе их у клетима светим, па нека обуку друге хаљине, да не освећују народ хаљинама својим.

²⁰ И главе своје да не брију, а ни косе да не остављају, него нека стрижу главе своје.

²¹ И вино да не пије ниједан свештеник кад хоће да уђе у унутрашњи трем.

²² И удовицом ни пуштеницом да се не жене, него девојком од семена дома Израилјевог или удовицом свештеничком нека се жене.

²³ И народ мој нека уче шта је свето шта ли није свето, и нека их уче распознавати нечисто од чистог.

²⁴ А у распри нека стану да суде, по мојим законима нека суде, и законе моје и уредбе моје нека држе о свим празницима мојим, и суботе моје нека светкују.

²⁵ И к мртвацу да не иду да се не оскврне; само за оцем и за матером и за сином и за кћерју, за братом и за сестром неударом могу се оскврнити.

²⁶ А кад се очисти, нека му се броји седам дана.

²⁷ И у који би дан ушао у светињу, у трем унутрашњи, да служи у светињи, нека принесе жртву за грех свој, говори Господ Господ.

²⁸ А наследство што ће имати, ја сам њихово наследство; и ви им не дајте достојања у

Израиљу, ја сам њихово достојање.

²⁹ Дар и жртву за грех и жртву за кривицу они ће јести; и све заветовано у Израиљу њихово ће бити.

³⁰ И првине од сваког првог рода и сви приноси подизани од свега између свих приноса ваших биће свештеницима; и првине од теста свог даваћете свештенику да би почивао благослов на домовима вашим.

³¹ Свештеници да не једу мрцино ни шта зверка раскине, било птица или шта од стоке.

45

Нарочита земља за светињу, свештенике, Левите и кнезове. Мерила за принос кнежев. Закон о жртви.

¹ А кад станете делити земљу у наследство, принесите принос Господу, свети део од земље, у дужину двадесет и пет хиљада лаката, и у ширину десет хиљада, то нека буде свето по свим међама својим унаоколо.

² Од тога нека буде за светињу пет стотина лаката у дужину и пет стотина у ширину, четвртасто од свуда, и педесет лаката у наоколо за подграђа.

³ По тој мери измери у дужину двадесет и пет хиљада и у ширину десет хиљада, и ту нека буде светиња и светиња над светињама.

⁴ То нека буде свет део од земље свештеницима, који служе у светињи, који приступају да служе Господу, и нека им буде место за куће и свето место за светињу.

⁵ А двадесет и пет хиљада лаката у дужину и десет хиљада у ширину нека буде Левитима који служе у дому у државу с двадесет клети.

⁶ И граду подајте достојање пет хиљада лаката у ширину и двадесет и пет хиљада у дужину према светом делу; то нека је за сав дом Израиљев.

⁷ А кнезу нека буде с обе стране светог дела и достојања градског пред светим делом и пред градским достојањем, са западне стране на запад и с источне стране на исток, а дужина да буде према сваком од тих делова од западне међе до источне међе.

⁸ Та земља да му је достојање у Израиљу, да више не отимају кнезови моји од народа мог, него осталу земљу да дају дому Израиљевом по племенима њиховим.

⁹ Овако вели Господ Господ: Доста је, кнезови Израиљеви; прођите се насиља и отимања, и творите суд и правду, и скините тешке послове своје с мог народа, говори Господ Господ.

¹⁰ Мерила да су вам права, и ефа права, и ват прав.

¹¹ Ефа и ват да су једне мере, да ват бере десетину хомора, и ефа десетину хомора; мера да им је према хомору.

¹² И сикал да је двадесет гера, а мина да вам је двадесет сикала, двадесет и пет сикала, и петнаест сикала.

¹³ Ово је принос што ћете приносити: Шестина ефе од хомора пшенице, тако и од јечма дајте шестину ефе од хомора.

¹⁴ А за уље је уредба ова: ват је мера за уље; десетина вата од једног кора, који је хомор од десет вата, јер је десет вата хомор.

¹⁵ А од ситне стоке једно од две стотине с добрих пасишта синова Израиљевих за дар и за

жртву паљеницу и за жртву захвалну, да се чини очишћење за њих, говори Господ Господ.

¹⁶ Сав народ земаљски да даје овај принос кнезу Израилљевом.

¹⁷ А кнез је дужан давати жртве паљенице с даром и наливом на празнике и на младине и у суботе, о свим светковинама дома Израилљевог; он нека приноси жртву за грех с даром и жртву паљеницу и захвалну да чини очишћење за дом Израилљев.

¹⁸ Овако вели Господ Господ: Првог дана првог месеца узми јунца здравог, и очисти светињу њим.

¹⁹ И нека свештеник узме крви од те жртве за грех, и помаже њом доворотнике на дому и четири угла од појаса на олтару и доворотнике од врата на унутрашњем трему.

²⁰ Тако учини и седмог дана истог месеца за сваког који згреши из незнања и за простог; тако ћете очистити дом.

²¹ Првог месеца четрнаестог дана да вам је пасха, празник седам дана, хлебови пресни да се једу.

²² И тај дан нека принесе кнез за се и за сав народ земаљски јунца на жртву за грех.

²³ А за седам дана празника нека приноси на жртву паљеницу Господу по седам јунаца и седам овнова здравих на дан, за оних седам дана, и на жртву за грех јарца на дан.

²⁴ И за дар по ефу на јунца и ефу на овна нека приноси, и ин уља на сваку ефу.

²⁵ Седмог месеца петнаестог дана на празник нека приноси исто тако за седам дана и жртву за грех и жртву паљеницу и дар и уље.

Жртва кнежева. Дар од његовог наследства. Кухиње за жртву.

¹ Овако вели Господ Господ: Врата унутрашњег трема, која гледају на исток, нека су затворена у шест дана тежатних, а у суботу нека се отварају, и на дан младине нека се отварају.

² И кнез нека дође кроз трем од врата спољашњих, и нека стане код доворотника, а свештеници нека принесу његову жртву паљеницу и жртву захвалну, и он поклонивши се на прагу нека отиде, а врата да се не затварају до вечера.

³ И народ земаљски нека се поклања Господу на истим вратима у суботе и на младине.

⁴ А жртва паљеница, што ће приносити кнез Господу суботом, биће шест јагањаца здравих и ован здрав;

⁵ а дар ефа на овна, а на јагањце дар колико му рука може, и ин уља на ефу;

⁶ а о младини да буде јунац здрав, и шест јагањаца и ован, све здраво;

⁷ и дар да принесе ефу на јунца и ефу на овна, а на јагањце колико му може рука, и уља ин на ефу.

⁸ А кнез кад иде, нека иде кроз трем од врата, и истим путем нека одлази.

⁹ А кад народ земаљски доходи пред Господа о празницима, ко уђе на северна врата да се поклони, нека излази на јужна врата; а ко уђе на јужна врата, нека излази на северна врата; нека се не враћа на врата на која уђе, него нека излази на она која су на супрот.

¹⁰ А кнез с њима нека улази кад они улазе, и нека излази кад они излазе.

¹¹ И о празницима и о светковинама дар нека је ефа на јунца, и ефа на овна, а на јагањце колико му рука даде, а уља ин на ефу.

12 А кад кнез приноси драговољну жртву, паљеницу или захвалну, од своје воље Господу, тада нека му се отворе врата која гледају на исток, и нека принесе жртву своју паљеницу и захвалну, како чини суботом; по том нека изиђе, и врата нека се затворе кад изиђе.

13 И приноси сваки дан Господу на жртву паљеницу јагње од године здраво; свако јутро приноси га.

14 И додај на њ дар свако јутро шестину ефе и уља трећину ина, да се покропи бело брашно; то је ваздашњи дар Господу уредбом вечном.

15 И тако нека приносе јагње и дар и уље свако јутро, жртву паљеницу свагдашњу.

16 Овако вели Господ Господ: Ако кнез да дар коме сину свом од свог наследства, нека буде синовима његовим, њихово је достојање.

17 Ако ли да дар од свог наследства коме служи свом, нека му буде до године опросне, а онда нека се врати кнезу, јер је његово наследство, синовима његовим нека буде.

18 И кнез да не узима народу ништа од наследства терајући их с њиховог наследства; од свог достојања нека даје синовима својим наследство да се не разгони мој народ, нико са свог наследства.

19 По том ме одведе кроз улаз који је покрај врата у свете клети свештеничке које гледају на север, и где, онде беше неко место у дну према западу.

20 И рече ми: Ово је место где ће свештеници варити принос за кривицу и за грех, где ће пећи дар да не износе у спољашњи трем и народ посвећују.

²¹ Тада ме изведе у спољашњи трем, и проведе ме у четири угла од трема, и гле, у сваком углу од трема беше трем.

²² У четири угла од трема беху тремови с димњацима, у дужину од четрдесет лаката а у ширину од тридесет лаката, сва четири на угловима беху једне мере.

²³ У њима четирима беше зид унаоколо, а под тим зидом беху огњишта свуда унаоколо.

²⁴ И рече ми: Ово су кухиње, где ће жртве народне кувати који служе дому.

47

*Благословена вода која тече из храма.
Границе земље.*

¹ Потом одведе ме опет к вратима од дома, и гле, вода излажаше испод прага од дома к истоку, јер лице дому беше према истоку; и вода течаше доле с десне стране дома, с јужне стране олтара.

² Потом ме изведе вратима северним, и проведе ме около спољашњим путем к спољашњим вратима, путем који гледа на исток, и гле, вода течаше с десне стране.

³ И кад човек изиђе на исток с мером у руци, измери хиљаду лаката, и преведе ме преко воде, и вода беше до глежања.

⁴ Потом опет измери хиљаду лаката, и преведе ме преко воде, а вода беше до колена; опет измери хиљаду лаката, и преведе ме, а вода беше до појаса.

⁵ И опет измери хиљаду лаката, и поста река, које не могах прећи, јер вода устаде да требаше пливати, поста река која се не може прегазити.

⁶ Тада ми рече: Виде ли, сине човечји?

И одведе ме и поврати ме на брег реци.

⁷ А кад се вратих, гле, по брегу реци врло много дрва отуд и одовуд.

⁸ И рече ми: Ова вода тече у Галилеју прву, и спушта се у поље, и утече у море, и кад дође у море, његова ће вода постати здрава.

⁹ И све животиње што се мичу куда год дођу ове реке, биће живе и биће велико мноштво риба, јер кад дође ова вода онамо, друга ће постати здрава, и све ће бити живо где ова река дође.

¹⁰ И рибари ће стајати крај њега од Енгада до Ен-еглаима и разапињати мреже; и биће риба свакојакх врло много као у великом мору.

¹¹ А баре његове и глибови неће бити здрави, него ће остати слани.

¹² А крај реке по брегу отуд и одовуд рашће дрвета свакојака родна, којима лишће неће опадати нити ће рода на њима нестајати; сваког ће месеца рађати нов род, јер јој вода тече из светиње; зато ће род њихов бити за јело и лишће њихово за лек.

¹³ Овако вели Господ Господ: Ово су међе у којима ћете наследити земљу по дванаест племена Израилљевих: Јосифу два дела.

¹⁴ Наследићете је како један тако други, за коју подигох руку своју да ћу је дати оцима вашим; и припашће вам та земља у наследство.

¹⁵ Ово је дакле међа земље: на северној страни од великог мора на Етлон како се иде у Седад,

¹⁶ Емат, Вирота, Сиврајим, који је између међе дамаштанске и међе ематске, Асаратихон, који је на међи авранској.

¹⁷ Тако ће бити међе од мора Асаренан, међа дамаштанска и северна страна на север, и међа ематска; то је северна страна.

¹⁸ А источну страну измерите од Аврана и од Дамаска и од Галада и од земље Израилјеве на Јордану, од те међе до мора источног. И то је источна страна.

¹⁹ А јужна страна према југу од Тамара до воде Мериве у Кадису, дуж потока до великог мора. И то је јужна страна према југу.

²⁰ А западна ће страна бити велико море, од те међе до према уласку у Емат; то је западна страна.

²¹ И разделите ту земљу међу се по племенима Израилјевим.

²² А разделите је у наследство међу се и међу иностранце који се баве међу вама, који би изродили синове међу вама, и они нека су вам као домородац међу синовима Израилјевим, с вама нека добију наследство међу племенима Израилјевим.

²³ И у коме се племену иностранац бави, у оном му подајте наследство, говори Господ Господ.

48

Подела земље. Обим светог града и називи врата градских.

¹ А ово су имена племенима. Од краја према северу, уз пут етлонски како се иде у Емат и Асаренан, на међу дамаштанску на север покрај Емата, од источне стране до западне, Даново, једно.

² А уз међу Данову, од источне стране до западне, Асирово, једно.

³ А уз међу Асирову, од источне стране до западне, Нефталимово, једно.

⁴ А уз међу Нефталимову, од источне стране до западне, Манасијино, једно.

5 А уз међу Манасијину, од источне стране до западне, Јефремово, једно.

6 А уз међу Јефремову, од источне стране до западне, Рувимово, једно.

7 А уз међу Рувимову, од источне стране до западне, Јудино, једно.

8 А уз међу Јудину, од источне стране до западне, нека буде принос што ћете принети, двадесет и пет хиљада лаката у ширину, а у дужину као који други део, од источне стране до западне, и светиња да буде усред њега.

9 Принос који ћете принети Господу, нека буде од двадесет и пет хиљада лаката у дужину и од десет хиљада у ширину.

10 И тај ће свети принос бити свештеницима, са севера двадесет и пет хиљада лаката у дужину, а са запада десет хиљада у ширину, и с истока десет хиљада у ширину, а с југа двадесет и пет хиљада у дужину; и светиња Господња да буде усред њега.

11 То ће бити свештеницима посвећеним између синова Садокових који држаше шта сам наредио да се држи и не зађоше као други Левити, кад зађоше синови Израилјеви.

12 Њихов ће бити свети принос од земље, светиња над светињама, уз међе левитске.

13 А Левити да имају уз међе свештеничке двадесет и пет хиљада лаката у дужину, и десет хиљада у ширину; сва дужина да буде двадесет и пет хиљада, а ширина десет хиљада.

14 А од тога ништа да не продају ни промењују, ни да преносе првина земаљских, јер је светиња Господу.

15 А пет хиљада лаката што остаје у ширину према двадесет и пет хиљада биће место

посвећено, за град, за насеље, и за подграђа, и град да буде усред њега.

¹⁶ А ово да му је мера: са северне стране четири хиљада и пет стотина лаката, и с јужне стране четири хиљада и пет стотина, и с источне стране четири хиљада и пет стотина, и са западне стране четири хиљада и пет стотина.

¹⁷ И подграђе ће бити двеста и педесет лаката са севера, и двеста и педесет с југа, и двеста и педесет с истока, и двеста и педесет са запада.

¹⁸ А шта остане у дужину према светом приносу, десет хиљада лаката на исток и десет хиљада на запад, према светом приносу, од тога доходак нека буде храна слугама градским.

¹⁹ А слуге које ће служити граду биће из свих племена Израилљевих.

²⁰ Сав овај принос, двадесет и пет хиљада лаката уз двадесет и пет хиљада, четвртаст, принеће у принос свети за достојање граду.

²¹ А шта остане с обе стране светом приносу и достојању градском, према двадесет и пет хиљада лаката приноса до међе источне, и са запада према двадесет и пет хиљада лаката дуж западне међе према деловима, то да је кнежево; тако ће свети принос и светиња дома бити у среди.

²² А од достојања левитског и од достојања градског, усред оног што је кнежево, између међе Јудине и међе Венијаминове, да је кнежево.

²³ А остала племена биће: од источне стране до западне стране Венијаминово, једно;

²⁴ а уз међу Венијаминову, од источне стране до западне, Симеуново, једно;

²⁵ а уз међу Симеунову, од источне стране до западне, Исахарово, једно;

²⁶ а уз међу Исахарову, од источне стране до западне, Завулоново, једно;

²⁷ а уз међу Завулонову, од источне стране до западне, Гадово, једно;

²⁸ а уз међу Гадову с јужне стране, на југ, међа је од Тамара до воде Мериве у Кадису, дуж потока до великог мора.

²⁹ То је земља коју ћете жребом разделити племенима Израиљевим у наследство, и то су им делови, говори Господ Господ.

³⁰ А ово су крајеви граду: са северне стране четири хиљада и пет стотина лаката да буде мера;

³¹ а врата градска да се назову именима племена Израиљевих, троја врата са севера: једна врата Рувимова, једна врата Јудина, једна врата Левијева;

³² и с источне стране четири хиљада и пет стотина лаката, и троја врата: једна врата Јосифова, једна врата Венијаминаова, једна врата Данова;

³³ и с јужне стране четири хиљада и пет стотина лаката да буде мера, и троја врата: једна врата Симеунова, једна врата Исахарова, једна врата Завулонова;

³⁴ са западне стране четири хиљада и пет стотина лаката, и троја врата: једна врата Гадова, једна врата Асирова, једна врата Нефталимова.

³⁵ Унаоколо ће бити осамнаест хиљада лаката, а име ће граду од тог дана бити: Господ је ту.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8